SODBA SODIŠČA PRVE STOPNJE (prvi razširjeni senat)
z dne 14. decembra 2004*

V zadevi T-317/02,

Fédération des industries condimentaires de France (FICF), s sedežem v Parizu (Francija),

Confédération générale des producteurs de lait de brebis in des industriels de Roquefort, s sedežem v Millau (Francija),

Comité économique agricole régional „fruits in légumes de la région Bretagne" (Cerafel), s sedežem v Morlaixu (Francija),

Comité national interprofessionnel des palmipèdes à foie gras (CIFOG), s sedežem v Parizu (Francija),

ki jih zastopata O. Prost in M.-J. Jacquot, odvetnika,

tožeče stranke,

* Jezik postopka: francoščina.

proti

Komisiji Evropskih skupnosti, ki jo zastopata P-J. Kuijper in G. Boudot, zastopnika, z naslovom za vročanje v Luxembourgu,

tožena stranka,

katere predmet je predlog za razglasitev ničnosti odločbe Komisije 2002/604/ES z dne 9. julija 2002 o ustavitvi postopka pregleda v zvezi s trgovinskimi ovirami v smislu Uredbe Sveta (ES) št. 3286/94, ki jih predstavljajo trgovinske prakse, ki jih ohranjajo Združene države Amerike v okviru uvoza pripravljene gorčice (UL L 195, str. 72),

SODIŠČE PRVE STOPNJE EVROPSKIH SKUPNOSTI (prvi razširjeni senat),

v sestavi B. Vesterdorf, predsednik, P. Mengozzi, sodnik, M. E. Martins Ribeiro, sodnica, F. Dehousse, sodnik, in I. Labucka, sodnica,
sodni tajnik: H. Jung,

na podlagi pisnega postopka in obravnave z dne 14. septembra 2004

izreka naslednjo

Sodbo

Pravni okvir

1 Člen 1 Uredbe Sveta (ES) št. 3286/94 z dne 22. decembra 1994 o določitvi postopkov Skupnosti na področju skupne trgovinske politike za zagotovitev izvrševanja pravic Skupnosti po mednarodnih pravilih trgovanja, zlasti tistih, ki so dogovorjena v okviru Svetovne trgovinske organizacije (STO) (UL L 349, str. 71), kot je bila spremenjena z Uredbo (ES) št. 356/95 Sveta z dne 20. februarja 1995 (UL L 41, str. 3, v nadaljevanju: Uredba št. 3286/94), določa:

„Ta uredba določa postopke Skupnosti na področju skupne trgovinske politike za zagotovitev izvrševanja pravic Skupnosti po mednarodnih pravilih trgovanja, zlasti tistih, ki so dogovorjena v okviru Svetovne trgovinske organizacije, ki so pod pogoji skladnosti z obstoječimi mednarodnimi obveznostmi in postopki usmerjeni k:

[...]

b) ukrepanju proti trgovinskim oviram, ki vplivajo na trg tretje države, da bi odpravili škodljive učinke na trgovino, ki so zaradi tega nastali.

Ti postopki se uporabljajo zlasti pri uvedbi, nadaljnjem vodenju in ustavitvi postopkov reševanja mednarodnih sporov na področju skupne trgovinske politike."

2 Člen 2 Uredbe št. 286/94 določa:

„1. V tej uredbi „trgovinska ovira" pomeni katero koli trgovinsko prakso, ki jo sprejme ali ohranja tretja država, proti kateri mednarodna pravila trgovanja priznavajo pravico do ukrepanja. Takšna pravica do ukrepanja obstaja, kadar mednarodna pravila trgovanja določeno prakso bodisi popolnoma prepovedujejo bodisi dajejo drugi stranki, ki jo je praksa prizadela, pravico, da si prizadeva za odpravo zadevne prakse.

2. V tej uredbi in s pridržkom odstavka 8 „pravice Skupnosti" pomenijo tiste pravice mednarodnega trgovanja, na katere se lahko sklicuje Skupnost na podlagi mednarodnih pravil trgovanja. V tem kontekstu so „mednarodna pravila trgovanja" prvenstveno tista, ki so dogovorjena v okviru STO in določena v prilogah k Sporazumu STO, so pa lahko tudi tista, ki so določena v drugih sporazumih, katerih pogodbenica je Skupnost ter ki vsebujejo pravila za trgovino med Skupnostjo in tretjimi državami.

[...]

4. V tej uredbi „škodljivi učinki na trgovino" pomenijo učinke, ki jih trgovinska ovira povzroči ali grozi, da jih bo povzročila, podjetjem Skupnosti na trgu tretjih držav v zvezi s proizvodom ali storitvijo in imajo bistvene posledice za gospodarstvo Skupnosti ali regije Skupnosti ali za sektor njihove gospodarske dejavnosti. Dejstvo,

da pritožnik zaradi teh škodljivih učinkov utrpi posledice, se samo po sebi ne šteje kot zadostno za utemeljitev ukrepanja institucij Skupnosti.

[...]"

3 Člen 4 Uredbe 3286/94 določa:

„1. Vsako podjetje Skupnosti in vsako združenje, ki je pravna oseba ali ne, ki ravna v imenu enega podjetja Skupnosti ali več in se meni, da je utrpelo škodljive učinke na trgovino zaradi trgovinskih ovir, ki vplivajo na trg tretje države, lahko vloži pisno pritožbo. Takšna pritožba pa je sprejemljiva samo, če po mednarodnih pravilih trgovanja, ki so določena v multilateralnih in plurilateralnih trgovinskih sporazumih, obstaja pravica do ukrepanja proti domnevni trgovinski oviri.

2. Pritožba mora vsebovati zadostne dokaze o obstoju trgovinskih ovir in s tem povzročenih škodljivih učinkih na trgovino. Dokaze o škodljivih učinkih na trgovino je treba po potrebi dati na podlagi ponazoritvenega seznama dejavnikov, navedenih v členu 10."

4 Člen 5 Uredbe 3286/94, z naslovom „Pritožbeni postopki", določa naslednje:

„1. Pritožba se predloži Komisiji, ki njeno kopijo pošlje državam članicam.

2. Pritožba se lahko umakne in v tem primeru se lahko postopek ustavi, razen če takšna ustavitev ne bi bila v interesu Skupnosti.

3. Če se po posvetovanju izkaže, da pritožba ne vsebuje zadostnih dokazov za utemeljitev začetka preiskave, se pritožnika o tem obvesti.

4. Komisija sprejme sklep o začetku postopka pregleda s strani Skupnosti, takoj ko je to mogoče po vložitvi pritožbe v skladu s členom 3 ali 4; sklep se običajno sprejme v 45 dneh po vložitvi pritožbe; to obdobje se lahko na zahtevo ali s privolitvijo pritožnika prekine, da se omogoči pridobitev dodatnih informacij, ki so morebiti potrebne za celovito oceno utemeljenosti pritožnikovega primera."

5 Člen 7(1) Uredbe št. 3286/94 določa:

„Za namen posvetovanj v okviru te uredbe se ustanovi Svetovalni odbor, v nadaljnjem besedilu „odbor", ki ga sestavljajo predstavniki vsake države članice, predseduje pa mu predstavnik Komisije."

6 Člen 8 Uredbe št. 3286/94 določa:

„1. Če je po posvetovanju za Komisijo razvidno, da obstajajo zadostni dokazi za utemeljitev začetka postopka pregleda in da je to potrebno v interesu Skupnosti, postopa Komisija na naslednji način:

a) v **Uradnem listu Evropskih skupnosti** objavi začetek postopka pregleda; v takšni objavi so navedeni proizvod ali storitev in zadevne države, naveden je

povzetek prejetih informacij in določba, da je treba vse ustrezne informacije posredovati Komisiji; določi rok, v katerem lahko zainteresirane stranke zahtevajo, da jih Komisija v skladu z odstavkom 5 ustno zasliši;

b) uradno obvesti predstavnike države ali držav, ki so predmet postopka in s katerimi se po potrebi lahko opravijo posvetovanja;

c) opravi pregled na ravni Skupnosti v sodelovanju z državami članicami.

[...]

4. a) Pritožniki, zadevni izvozniki in uvozniki, pa tudi predstavniki zadevne države ali zadevnih držav lahko pregledajo vse informacije, ki so bile Komisiji dane na voljo, razen internih dokumentov, namenjenih uporabi Komisije in uprav, pod pogojem, da so te informacije pomembne za zaščito njihovih interesov in niso zaupne v smislu člena 9 ter jih Komisija uporablja v svojem postopku pregleda. Zadevne osebe naslovijo na Komisijo utemeljeno zahtevo v pisni obliki, v kateri so navedene zahtevane informacije.

b) Pritožniki, zadevni izvozniki in uvozniki ter predstavniki zadevne države ali zadevnih držav lahko zaprosijo, da so obveščeni o bistvenih dejstvih in preudarkih, ki izhajajo iz postopka pregleda.

5. Komisija lahko zasliši zadevne stranke. Zasliši jih, če so v roku, predpisanem v uradnem obvestilu, objavljenem v Uradnem listu Evropskih skupnosti, pisno zahtevale takšno zaslišanje in prikazale, da so stranka, ki jih izid postopka prvenstveno zadeva.

[...]

8. Komisija ob koncu svojega pregleda poroča odboru. Poročilo je treba praviloma predložiti v petih mesecih po objavi začetka postopka, razen če Komisija zaradi zapletenosti pregleda podaljša rok na sedem mesecev."

7 Člen 10 Uredbe št. 3286/94, ki se nanaša na preverjanje dokazov, določa:

„[...]

4. Kjer se domnevajo škodljivi učinki na trgovino, Komisija preveri posledice teh škodljivih učinkov na gospodarstvo Skupnosti ali regije Skupnosti ali na sektor njene gospodarske dejavnosti. V ta namen lahko Komisija po potrebi upošteva dejavnike iz odstavkov 1 in 2. Škodljivi učinki na trgovino lahko med drugim nastopijo v situacijah, v katerih so trgovinski tokovi pri določenem proizvodu ali storitvi zaradi trgovinske ovire preprečeni, ovirani ali preusmerjeni, ali v situacijah, v katerih so trgovinske ovire znatno škodile oskrbi podjetij Skupnosti s proizvodnimi sredstvi (npr. z deli in sestavnimi deli ali surovinami). Kjer se domneva grožnja škodljivih učinkov na trgovino, Komisija preveri tudi, ali je mogoče jasno predvideti, da se bo določena situacija verjetno razvila v dejanske škodljive učinke na trgovino.

5. Komisija pri preverjanju dokazov o škodljivih učinkih na trgovino upošteva tudi določbe, načela ali prakso, ki urejajo pravico do ukrepanja po ustreznih mednarodnih pravilih iz člena 2(1).

[...]"

8 Člen 11(1) Uredbe št. 3286/94 določa:

„Če se v postopku pregleda ugotovi, da interesi Skupnosti ne zahtevajo ukrepanja, se postopek ustavi v skladu s členom 14."

9 Člen 12 Uredbe št. 3286/94 določa:

„1. Če se (kot posledica postopka pregleda, razen če zaradi dejanske in pravne situacije postopek pregleda ni potreben) izkaže, da interesi Skupnosti zahtevajo ukrepanje, da bi zagotovili izvajanje pravic Skupnosti po mednarodnih pravilih trgovanja s ciljem odpraviti [...] škodljive učinke na trgovino, ki izhajajo iz trgovinskih ovir, ki jih sprejmejo ali ohranjajo tretje države, se po postopkih iz člena 13 določijo primerni ukrepi.

[...]"

10 Člen 14 Uredbe št. 3286/94 določa:

„1. Pri sklicevanju na postopek iz tega člena, zadevo predloži Svetu njegov predsednik.

2. Predstavnik Komisije predloži odboru osnutek odločitve, ki naj se sprejme. Odbor razpravlja o zadevi v roku, ki ga določi predsednik glede na nujnost zadeve.

3. Komisija sprejme odločitev, ki jo sporoči državam članicam in ki se začne uporabljati po izteku 10 dni, če nobena država članica v tem roku zadeve ne posreduje Svetu.

4. Svet lahko na zahtevo države članice s kvalificirano večino spremeni odločitev Komisije.

5. Odločitev Komisije se začne uporabljati po izteku 30 dni, šteto od dne, ko je bila zadeva posredovana Svetu, če Svet v tem obdobju ne sprejme odločitve."

Dejansko stanje

11 Med letoma 1981 in 1996 je Svet sprejel več direktiv v okviru preprečevanja uporabe določenih snovi s hormonskim učinkom v krmi, zlasti za varovanje zdravja ljudi.

12 Združene države Amerike (v nadaljevanju: Združene države) so pri STO začele postopek reševanja sporov za ugotovitev skladnosti določb Skupnosti s pravili navedene organizacije.

13 Posebna Skupina je 18. avgusta 1997 ugotovila, da ta ureditev Skupnosti nasprotuje pravilom STO.

14 16. januarja 1998 je Organ za pritožbe sprejel poročilo, ki je to odločitev potrdilo.

15 Po tem, ko je Organ za poravnavo sporov (v nadaljevanju: OPS) 13. februarja 1998 sprejel to poročilo, je bil z arbitražno odločbo določen rok za uskladitev ureditve Skupnosti s pravili STO do 13. maja 1999.

16 Ker Evropska skupnost svoje ureditve ni spremenila v predpisanem roku, so Združene države 3. junija 1999 od OPS zahtevale dovoljenje za ukinitev tarifnih koncesij, v skladu s členom 22(2) memoranduma o soglasju o pravilih in postopkih reševanja sporov, priloženega k Sporazumu o ustanovitvi STO (v nadaljevanju: memorandum o soglasju), za letni znesek 202 milijona ameriških dolarjev (USD). Združene države so sočasno predložile seznam proizvodov, za katere je mogoče predlagati ukinitev tarifnih koncesij, med katerimi je bila tudi pripravljena gorčica.

17 Na podlagi arbitražne odločbe z dne 12. julija 1999 o celotnem znesku ukinitve tarifnih koncesij je OPS 26. julija 1999 Združenim državam dovolil ukinitev omenjenih tarifnih koncesij v znesku 116,8 milijona USD na leto in uvedbo dodatne carine v višini 100 % za določeno število proizvodov s poreklom iz držav članic

Evropske skupnosti, vključno s pripravljeno gorčico. Združene države so se kljub temu odločile, da za proizvode iz Združenega kraljestva ne bodo uporabile ukinitve tarifnih koncesij.

18 Fédération des industries condimentaires de France (v nadaljevanju: FICF ali pritožnica), ki združuje glavne francoske proizvajalce pripravljene gorčice, je 7. junija 2001 v skladu s členom 4 Uredbe št. 3286/94 vložila pritožbo pri Evropski komisiji.

19 V tej pritožbi je med drugim navedeno, da je bila selektivna uporaba ameriških povračilnih ukrepov v nasprotju s členom 22 memoranduma o soglasju v tem smislu, da je ukrepe ukinitve tarifnih koncesij, ki jih je dovolil OPS, mogoče uporabiti le zoper „zadevno članico", ki je bila pred tem obsojena, v tem primeru Evropsko Skupnost kot celoto, in ne samo za določene države članice. V pritožbi je tudi navedeno, da je trgovinska ovira, ki so jo ustvarile Združene države, povzročila škodljive učinke za trgovino v smislu Uredbe št. 3286/94 pri izvozu pripravljene gorčice podjetij članic FICF, in da je skladu z Uredbo št. 3286/94 uvedba postopka zoper ameriške ukrepe v interesu Skupnosti.

20 Glede na dokaze, ki jih je podala pritožnica, je Komisija 1. avgusta 2001 objavila obvestilo o začetku postopka pregleda v skladu s členom 8 Uredbe št. 3286/94, ki zadeva trgovinsko oviro, ki jo predstavljajo trgovinske prakse, ki jih ohranjajo Združene države v okviru uvoza pripravljene gorčice (UL 2001, C 215, str. 2).

21 V tem obvestilu je v točki 2 določeno da „lahko pregled, ki ga je uvedla Komisija, zajema tudi druge proizvode, za katere se zdi, da so prizadeti prav tako kot pripravljena gorčica, in zlasti tiste, za katere zainteresirane stranke, ki so se javile v [določenem] roku [tridesetih dni, šteto od objave obvestila], predložijo dokaze, da so bile zaradi inkriminiranih praks oškodovane".

22 Komisiji se je v predpisanem roku javilo večje število gospodarskih združenj, med drugim Comité national interprofessionnel des palmipèdes à foie gras, Confédération générale des producteurs de lait de brebis et des industriels de Roquefort in Comité économique agricole régional „fruits et légumes de la région Bretagne". Po tem, ko je bil izkazan tak interes, je Komisija v skladu s točko 2 obvestila o uvedbi postopka, odločila, da se postopek pregleda za jetrno pašteto, sir roquefort in šalotko ustavi.

23 Komisija je ob koncu svojega pregleda 6. marca 2002 obvestila odbor iz člena 7 Uredbe št. 3286/94 o ugotovitvah svoje preiskave, nato pa mu je 27. marca 2002 predložila poročilo o pregledu. V tem poročilu je predlagala ustavitev postopka.

24 Komisija je 23. aprila 2002 na svet FICF naslovila nezaupno različico poročila o pregledu. Komisija je v dopisu navedla, da je odbor, določen v členu 7 Uredbe št. 3286/94, odobril predlog ustavitve postopka in da bo v prihodnje v tem smislu objavljena odločba v *Uradnem listu Evropskih skupnosti*.

25 Eden od pooblaščencev FICF je z dopisom z dne 17. maja 2002 potrdil sprejetje poročila o pregledu. V tem dopisu je izrazil začudenje nad časom, ki ga je Komisija potrebovala za to, da mu je predložila to poročilo, in za sprejetje odločbe v zadevi. Po seznanitvi z navedbo Komisije v dopisu z dne 23. aprila 2002, da naj bi bila v kratkem sprejeta odločba, je svet FICF prišel do zaključka, da Komisija pritožnici ni omogočila izvrševanja pravice do odgovora, kar se mu zdi v nasprotju s spoštovanjem pravic obrambe.

26 V odgovoru na ta dopis z dne 4. junija 2002 je Komisija poudarila, da je v polnosti spoštovala določbe Uredbe št. 3286/94, zlasti njen člen 8(4) in (8). V zvezi s tem je Komisija zatrjevala, da ji pritožnica ni poslala zahteve v smislu člena 8(4) Uredbe

št. 3286/94. Komisija je pritožnico tudi opomnila, da jo je redno obveščala o poteku zadeve in da je bila o izidu postopka pregleda obveščena že pred uradno objavo poročila o pregledu.

27 Comité économique agricole régional „fruits et légumes de la région Bretagne" je 6. junija 2002 na Komisijo naslovil dopis, v katerem je najprej izrazil začudenje nad tem, da ni neposredno prejel poročila o pregledu, ampak da so mu to sporočili njegovi pooblaščenci. V nadaljevanju je izrazil, da se z napovedano ustavitvijo postopka ne strinja, in je na koncu menil, da mu napoved skorajšnjega sprejetja odločbe o ustavitvi postopka pregleda ne omogoča izvrševanja pravice do odgovora na ugotovitve iz poročila o pregledu.

28 Confédération générale des producteurs de lait de brebis et des industriels de Roquefort je 7. junija 2002 na Komisijo naslovil dopis, ki je bil v bistvu enak temu, ki ga je poslal Comité économique agricole régional „fruits et légumes de la région Bretagne".

29 Komisija je z dopisi z dne 14. junija 2002 na Confédération générale des producteurs de lait de brebis et des industriels de Roquefort in na Comité économique agricole régional „fruits et légumes de la région Bretagne" naslovila nezaupno različico poročila o pregledu, pri čemer je navedla, da sta ti poklicni organizaciji edini intervenirali v postopku kot zainteresirani stranki, zaradi česar je Komisija menila, da jima ni dolžna neposredno poslati poročila o pregledu, ki je bil poleg tega javen. Komisija je v dopisih tudi navedla, da je v vsakem primeru spoštovala določbe člena 8(8) Uredbe št. 3286/94 in da je pooblaščence teh dveh organizacij redno obveščala o poteku zadeve ter da so bili na tekočem o izidu postopka pregleda že pred uradno objavo poročila o pregledu. Nazadnje je Komisija poudarila, da bo v kratkem sprejeta odločba o ustavitvi postopka pregleda.

30 Komisija je 9. julija 2002 sprejela odločbo 2002/604/ES o ustavitvi postopka pregleda v zvezi s trgovinskimi ovirami, v smislu Uredbe št. 3286/94, ki jih predstavljajo trgovinske prakse, ki jih ohranjajo Združene države v okviru uvoza pripravljene gorčice (UL L 195, str. 72, v nadaljevanju: izpodbijana odločba). Izpodbijana odločba je bila 27. julija 2002 objavljena v *Uradnem listu Evropskih skupnosti*.

31 V uvodni izjavi 6 izpodbijane odločbe je Komisija navedla:

„Postopek pregleda je pripeljal do zaključka, da ni razvidno, da bi domnevni škodljivi učinki za trgovino nastali zaradi trgovinske ovire, navedene v pritožbi, torej s selektivno ukinitvijo koncesij Združenih držav Amerike samo proti določenim državam članicam (‚selektivna sankcija'). V preiskavi namreč ni bilo dokazano, da bi uporaba ukinitve koncesij za Združeno kraljestvo pritožnici še naprej omogočala izvoz pripravljene gorčice na ameriški trg. Trgovinski oviri, na katero se sklicuje pritožnica, zato ni mogoče pripisati škodljivih učinkov za trgovino v smislu uredbe, razen gospodarskih učinkov, ki izhajajo iz dovoljenih in zakonitih ukinitev koncesij, ki so jih uporabile Združene države Amerike v okviru sporazuma STO. V skladu s členom 11 [Uredbe št. 3286/94] je postopek pregleda dokazal, da interesi Skupnosti ne zahtevajo ukrepanja proti navedeni trgovinski oviri."

32 Komisija je nato v edinem členu izpodbijane odločbe odločila, da se postopek pregleda, ki je bil uveden 1. avgusta 2001, ustavi.

Postopek in predlogi strank

33 FICF, Confédération générale des producteurs de lait de brebis et des industriels de Roquefort, Comité national interprofessionnel des palmipèdes à foie gras in Comité

économique agricole régional „fruits et légumes de la région Bretagne“ (v nadaljevanju: tožeče stranke) so 16. oktobra 2002 v sodnem tajništvu Sodišča prve stopnje vložile to tožbo.

34 Na podlagi člena 14 Poslovnika Sodišča prve stopnje in predloga prvega senata je Sodišče prve stopnje po zaslišanju strank v skladu s členom 51 tega poslovnika sklenilo, da zadevo odstopi v odločanje razširjenemu senatu.

35 Na podlagi poročila sodnika poročevalca je Sodišče prve stopnje (prvi razširjeni senat) odločilo, da bo začelo ustni postopek, in je v okviru ukrepov procesnega vodstva pozvalo stranke, naj odgovorijo na določena vprašanja in predložijo določene dokumente.

36 Stranke so na obravnavi 14. septembra 2004 podale ustne navedbe in odgovorile na vprašanja, ki jim jih je postavilo Sodišče prve stopnje.

37 Tožeče stranke Sodišču prve stopnje predlagajo, naj:

— izpodbijano odločbo razglasi za ničnо;

— Komisiji naloži plačilo stroškov.

38 Komisija Sodišču prve stopnje predlaga, naj:

— tožbo zavrne;

— tožečim strankam naloži plačilo stroškov.

Dopustnost

39 Komisija je, ne da bi se pri tem sklicevala na nedopustnost te tožbe, vendarle omejila svoja pisanja na položaj FICF, ki je edina vložila pritožbo pri Komisiji v skladu s členom 4 Uredbe št. 3286/94, tako da v njih ni obravnavala položaja drugih gospodarskih združenj, ki so intervenirala v postopku pregleda kot zainteresirane stranke.

40 V zvezi s tem je treba opomniti, da so tožeče stranke vložile samo eno tožbo. Na podlagi ustaljene sodne prakse velja, da kadar gre za samo eno tožbo, za katero se ugotovi, da je dopustna za eno izmed tožečih strank, ni treba preizkusiti procesnega upravičenja drugih tožečih strank, ker zadostuje, da vsaj ena izmed tožečih strank izpolnjuje pogoje, določene v členu 230 ES (glej v tem smislu sodbo Sodišča z dne 24. marca 1993 v zadevi CIRFS in drugi proti Komisiji, C-313/90, Recueil, str. I-1125, točka 31, ter sodbi Sodišča prve stopnje z dne 27. aprila 1995 v zadevi CCE de Vittel in drugi proti Komisiji, T-12/93, Recueil, str. II-1247, točka 44, in z dne 15. septembra 1998 v zadevi European Night Services in drugi proti Komisiji, T-374/94, T-375/94, 384/94 in T-388/94, Recueil, str. II-3141, točka 61).

41 Treba pa je pojasniti, da je namen člena 4 Uredbe št. 3286/94, da zlasti vsakemu združenju, ki ravna v imenu podjetja Skupnosti ali več podjetij Skupnosti, kot v tem primeru FICF v imenu francoskih proizvajalcev pripravljene gorčice, omogoča, da izkoristi pravico sklicevati se na mednarodna trgovinska pravila, ki so določena v mednarodnih in večstranskih trgovinskih sporazumih, v pritožbi, ki jo vloži pri Komisiji pod pogoji, določenimi z navedeno uredbo, in da se sklicuje na procesna jamstva, določena z določbami iste uredbe. Celota teh zagotovil zajema pravico pritožnika, v smislu člena 4 Uredbe 3286/94, da Sodišču prve stopnje predloži v obravnavo odločbo Komisije o ustavitvi postopka pregleda, ki je bil uveden na podlagi njegove pritožbe.

42 Iz tega izhaja, da je dopustno, da FICF, ki je na podlagi člena 4 Uredbe št. 3286/94 vložila pritožbo pri Komisiji, izpodbija izpodbijano odločbo pred Sodiščem prve stopnje in da zato ker gre za eno samo tožbo, ni treba preizkusiti pravnega upravičenja drugih tožečih strank.

Utemeljenost

43 Tožeče stranke v utemeljitev tožbe navajajo osem tožbenih razlogov. Prvi tožbeni razlog: kršitev člena 2(1) Uredbe št. 3286/94; drugi tožbeni razlog: kršitev člena 2(4) Uredbe št. 3286/94; tretji tožbeni razlog: kršitev člena 10(5) Uredbe št. 3286/94; četrti tožbeni razlog: kršitev člena 11(1) Uredbe št. 3286/94; peti tožbeni razlog: neobrazložitev izpodbijane odločbe; šesti tožbeni razlog: očitne napake pri presoji dejstev ter kršitev členov 2(4) in 11(1) Uredbe št. 3286/94; sedmi tožbeni razlog: kršitev pravic obrambe, ter nazadnje osmi tožbeni razlog: kršitev člena 8(8) Uredbe št. 3286/94 in kršitev dolžne skrbnosti Komisije.

Prvi tožbeni razlog: kršitev člena 2(1) Uredbe št. 3286/94

Navedbe strank

44 Po mnenju tožečih strank temelji definicija „trgovinske ovire", kot izhaja iz člena 2(1) Uredbe št. 3286/94, na dveh jasno razpoznavnih in nerazdružljivih elementih, namreč na elementu stvarnosti („vsaka trgovinska praksa, ki jo sprejme ali ohranja

tretja država") in na „elementu nezakonitosti" („pravica do ukrepanja", podeljena Evropski skupnosti). Po mnenju tožečih strank je izpodbijana odločba to definicijo omejila samo na element nezakonitosti, in sicer na „selektivno" uporabo ukinitve tarifnih koncesij Združenih držav. Po mnenju tožečih strank pristop, ki ga je sprejela Komisija, ne krši samo člena 2(1) Uredbe št. 3286/94, ampak tudi izkrivlja obseg pritožbe, ki jo je vložila FCIF, in obvestilo o začetku postopka pregleda. V nasprotju s tem, kar zatrjuje Komisija, ukrepov ukinitve tarifnih koncesij, ki so jih sprejele Združene države, ni mogoče razdeliti na ukrepe, ki jih je dovolil OPS in so jih uporabile Združene države, in na trgovinsko oviro, na katero se sklicuje tožeča stranka, namreč selektivno uporabo navedenih ukrepov. Po mnenju strank dejstvo, da je OPS dovolil sprejetje povračilnih ukrepov, še ne pomeni, da so Združene države te ukrepe „zakonito" uporabile, kot meni Komisija.

45 Komisija najprej navaja, da je predmet Uredbe št. 3286/94 vzpostavitev postopkov Skupnosti na področju skupne trgovinske politike, s katerimi se Skupnosti omogoči izvrševanje pravic, ki ji jih priznava STO. Tako člen 2(1) Uredbe št. 3286/94 v tem smislu definira trgovinsko oviro kot katero koli trgovinsko prakso, ki jo sprejme ali ohranja tretja država, zoper katero mednarodna trgovinska pravila priznavajo pravico do ukrepanja.

46 Komisija v nadaljevanju prereka razlago člena 2(1) Uredbe št. 3286/94, na katero se opirajo tožeče stranke. Po mnenju Komisije obstoj trgovinske ovire ni zadosten za morebitno uvedbo postopka poravnave sporov. Navesti je treba predvsem škodljive učinke na trgovino. Pri uporabi Uredbe št. 3286/94 pojma trgovinske ovire torej ni mogoče ločiti od pojma „škodljivih učinkov za trgovino". Z drugimi besedami, da gre po mnenju Komisije za „trgovinsko oviro" v smislu Uredbe št. 3286/94, morajo

podjetja dokazati, da so utrpela „škodljive učinke za trgovino" v smislu člena 2(4) Uredbe št. 3286/94. Nasprotna razlaga bi povzročila nastanek prave *actio popularis* v korist podjetjem Skupnosti.

47 Po mnenju Komisije se je v tem primeru ta pristop do pojma „trgovinske ovire" uporabil v okviru poročila o pregledu in pri sprejetju izpodbijane odločbe. Takšen pristop za tožeče stranke torej ni bil nov. Komisija v zvezi s tem napotuje na izpodbijano odločbo, v kateri je navedeno, da s preiskavo ni bilo mogoče dokazati, da je pritožnica utrpela škodljive učinke za trgovino zaradi odločitve Združenih držav, da selektivno uporabijo ukinitev tarifnih koncesij, razen učinkov na trgovino, ki izhajajo iz te ukinitve, ki je bila „dovoljena in so jo Združene države zakonito uporabile v okviru sporazuma STO". Komisija je prišla do zaključka, da glede na to, da so bili ameriški ukrepi sprejeti v skladu z načeli, ki jih je določila STO, in da pritožnica ni dokazala škodljivih učinkov na trgovino, v nasprotju s trditvami tožečih strank ne gre za „trgovinsko oviro" v smislu Uredbe št. 3286/94.

Presoja Sodišča prve stopnje

48 Najprej je treba ugotoviti, da na podlagi Uredbe št. 3286/94 ukrepanje Skupnosti na podlagi mednarodnih pravil trgovanja zoper trgovinsko oviro, ki jo je sprejela ali jo ohranja tretja država in ima učinek na trg Skupnosti, zahteva izpolnitev vsaj treh kumulativnih pogojev, in sicer obstoj trgovinske ovire, kot je opredeljena z uredbo, prisotnost škodljivih učinkov za trgovino, ki so posledica omenjene ovire, in potreba po ukrepanju v interesu Skupnosti. Če Komisija ob koncu postopka pregleda, ki je bil uveden v skladu z Uredbo št. 3286/94, ugotovi, da ni izpolnjen eden od zgoraj navedenih pogojev, imajo institucije Skupnosti pravico zavzeti stališče, da se ne prične s takšnim ukrepanjem.

49 V zvezi s pojmom trgovinske ovire je treba opozoriti, da člen 2(1) Uredbe št. 3286/94 določa:

„V tej uredbi ‚trgovinska ovira' pomeni katero koli trgovinsko prakso, ki jo sprejme ali ohranja tretja država, zoper katero mednarodna pravila trgovanja priznavajo pravico do ukrepanja. Takšna pravica do ukrepanja obstaja, kadar mednarodna pravila trgovanja določeno prakso bodisi popolnoma prepovedujejo bodisi dajejo drugi stranki, ki jo je praksa prizadela, pravico, da si prizadeva za odpravo zadevne prakse."

50 V tem primeru ni sporno, da je Komisija v izpodbijani odločbi štela, da se je FICF pritožila zaradi trgovinske ovire, ki je nastala z ukinitvijo tarifnih koncesij Združenih držav zoper izvoznike pripravljene gorčice iz držav članic Skupnosti, razen za izvoznike iz Združenega kraljestva, kar je sankcija, ki je v izpodbijani odločbi opredeljena kot „selektivna".

51 Po mnenju tožečih strank Komisija s takšnim ravnanjem ni spoštovala opredelitve trgovinske ovire, navedene v členu 2(1) Uredbe št. 3286/94, saj naj bi v tem primeru upoštevala le element „nezakonitosti" navedene opredelitve.

52 Ta trditev ni utemeljena.

53 Najprej je treba opozoriti, da elementov, ki sestavljajo opredelitev trgovinske ovire v smislu Uredbe št. 3286/94, ni mogoče umetno ločiti, kot to predlagajo tožeče stranke. Trgovinska ovira, na obstoj katere se je mogoče sklicevati, da bi se uporabila Uredba št. 3286/94, namreč predvideva obstoj pravice do ukrepanja, ki jo priznavajo

mednarodna trgovinska pravila. Ta razlaga izhaja zlasti iz sklicevanja na člen 1(1) te uredbe, „po mednarodnih pravilih trgovanja, ki so določena v multilateralnih in plurilateralnih trgovinskih sporazumih". Podprta je s sedmo uvodno izjavo Uredbe št. 3286/94, ki pojasnjuje, da „[j]e cilj tega mehanizma, [ki ga uvaja Uredba], zagotoviti postopkovna sredstva, s katerimi se zahteva, da institucije Skupnosti ukrepajo proti trgovinskim oviram, ki jih sprejmejo ali ohranjajo tretje države in ki povzročajo škodo ali imajo druge škodljive učinke na trgovino [...], pod pogojem, da pravica do ukrepanja proti tovrstnim oviram obstaja po zadevnih mednarodnih pravilih trgovanja". Drugačna razlaga bi povzročila, da bi bila lahko vsaka trgovinska praksa, ki jo sprejme ali ohranja tretja država, obravnavana kot trgovinska ovira, čeprav pravica do ukrepanja ne bi bila priznana po mednarodnih trgovinskih pravilih.

54 Dalje, glede navedbe tožečih strank, po kateri razlaga, ki jo je sprejela Komisija, ni spoštovala vsebine pritožbe, ki jo je FICF vložila pri Komisiji, je treba pripomniti, da pritožnica, v nasprotju s tem, kar so tožeče stranke zatrjevale pred Sodiščem prve stopnje, ni trdila, da spadajo ameriški ukrepi ukinitve tarifnih koncesij v znesku 116,8 milijona USD zoper določene proizvode s poreklom iz Skupnosti med „trgovinske ovire". V pritožbi je namreč priznano, da je OPS dne 26. julija 1999 te ukrepe dovolil. Nasprotno pa je pritožnica v razlagah, povezanih z opredelitvijo ukrepov, ki so jih sprejele Združene države (točka IV pritožbe), za „trgovinsko oviro" v smislu Uredbe št. 3286/94 menila, da so bila kršena pravila STO, ker „Združene države niso mogle zakonito izbrati uporabe povračilnih ukrepov samo za določene države članice Evropske unije in ne za ostale" (točka IV.1, str. 8 pritožbe), in da „s selektivno uporabo povračilnih ukrepov Združenih držav postavlja pod vprašaj določitev, ki so jo opravili arbitri glede višine ukinitve koncesij" (točka IV.2, str. 11 pritožbe). V pritožbi je prav tako priznano, da „se ugotovitve ter priporočila posebne skupine in organa za pritožbe nanašajo na ‚Evropske skupnosti' [in da] bi morale Združene države torej uporabiti ukrepe za ‚Evropske skupnosti', ne da bi imele možnost ločevanja med državami članicami, ki so vse uporabile sporne ukrepe Skupnosti" (str. 13 pritožbe). Nazadnje je pritožnica opozorila, da „je odnos Združenih držav povzročil razdelitev Skupnostne trgovinske politike, določene s Pogodbo", saj so povračilni ukrepi zadevali le štirinajst od petnajstih držav članic (str. 14 pritožbe).

55 Iz tega sledi, da je trgovinska ovira, ki jo navaja pritožba, samo v selektivni uporabi ameriških povračilnih ukrepov ukinitve tarifnih koncesij, pri čemer Komisija ni izkrivila obsega pritožbe. Sodišče prve stopnje navaja, da bi v tem primeru, ob upoštevanju opredelitve trgovinske ovire, ki je določena zgoraj v točki 53, lahko obstajala trgovinska ovira v smislu Uredbe št. 3286/94 le v tem, da je bila uporaba ameriških ukrepov ukinitve tarifnih koncesij selektivna. Ker se torej določbe Uredbe št. 3286/94 uporabljajo samo za trgovinske ovire, za katere obstaja pravica do ukrepanja po mednarodnih trgovinskih pravilih, na podlagi te uredbe ni mogoče začeti postopka zoper ameriške ukrepe ukinitve tarifnih koncesij, ki jih je odobril OPS, če mednarodna trgovinska pravila zanje načeloma ne priznavajo pravice do ukrepanja Skupnosti. Zaradi tega je v točki 4 objave začetka postopka pregleda, ki je navedena zgoraj v točki 20, navedeno, da je trgovinska ovira, zatrjevana v pritožbi, nastala zaradi ohranjanja „trgovinskih ukrepov [...] zoper več držav članic in ne zoper Skupnost kot celoto", ter da je FICF menila, ne da bi bila ob tem pred Sodiščem prve stopnje prerekana natančnost takšne presoje, da „je praksa, da se zahtevajo ukrepi zoper vse države članice, ki se nato uporabljajo samo za nekatere od njih, spodkopala predvidljivosti mehanizma reševanja sporov". Poleg tega je treba opozoriti, da je bilo točka 1.4 poročila Komisije o pregledu, z naslovom „The obstacle to trade" (trgovinska ovira), določala:

„[...] Treba je opozoriti, da v tej preiskavi sporne trgovinske ovire ne predstavlja ukinitev koncesij Združenih držav Amerike v zadevi, imenovani ‚hormoni', ampak način, kako so države članice to ukinitev izvršile. Pritožnica tako ne prereka pravice Združenih držav do ukinitve zgoraj omenjenih koncesij na podlagi memoranduma o soglasju glede reševanja sporov v okviru STO, ampak le njihovo pravico, da jih ukinejo samo za določene države članice Skupnosti, druge pa so izključene".

56 V nasprotju s tem, kar zatrjujejo tožeče stranke, in sicer da naj bi v pritožbi opredeljeno trgovinsko oviro predstavljala ameriška selektivna uporaba ukrepov za

države članice Skupnosti, sta uvodni izjavi 3 in 6 izpodbijane odločbe tako v skladu z opredelitvijo „trgovinske ovire", določeno v členu 2(1) Uredbe št. 3286/94, kot z opredelitvijo, ki izhaja v tem primeru iz pritožbe in je bila sprejeta v objavi začetka postopka pregleda in v poročilu o pregledu.

57 Iz vseh teh mnenj izhaja, da se Komisija v tem primeru, v nasprotju s tem, kar zatrjujejo tožeče stranke, ni omejila samo na element „nezakonitosti" opredelitve trgovinske ovire, ampak je upoštevala vse elemente, ki jih ni mogoče ločiti od pojma trgovinske ovire, kot je opredeljen v členu 2(1) Uredbe št. 3286/94.

58 Pod temi pogoji je treba prvi tožbeni razlog zavrniti.

Drugi tožbeni razlog: kršitev člena 2(4) Uredbe št. 3286/94

Navedbe strank

59 Tožeče stranke menijo, da je posledica omejenega pristopa do pojma trgovinska ovira, kakršen je bil sprejet v izpodbijani odločbi, tudi – in nujno – napačna analiza „škodljivih učinkov na trgovino" v smislu člena 2(4) Uredbe št. 3286/94, kar predstavlja kršitev te določbe. Po mnenju tožečih strank bi Komisija morala že od julija 1999 analizirati škodljive učinke na trgovino, ki so nastali zaradi nezakonite uvedbe dodatnih 100 % carinskih dajatev *ad valorem*, kar tožeče stranke prerekajo, in ne samo učinkov elementa nezakonitosti ameriških ukrepov, in sicer selektivno uporabo navedenih ukrepov.

60 Tožeče stranke prav tako ocenjujejo, da gre pri izpodbijani odločbi tudi za očitno napako pri presoji dejstev, ki jih vsebuje poročilo o pregledu. Zaključek, do katerega je Komisija prišla v izpodbijani odločbi, je namreč ta, da to poročilo „ni dokazalo, da bi uporaba ukinitve [tarifnih] koncesij za Združeno kraljestvo omogočila pritožniku [pritožnici] izvažati večjih količin pripravljene gorčice na ameriški trg", naj bi bil izpodbit z obravnavanjem podatkov v zvezi z znižanjem uvozov gorčice iz držav članic, z izjemo Združenega kraljestva, v povezavi s povečanjem uvozov proizvodov iz slednje države članice, navedenih v poročilu o pregledu.

61 Komisija ugovarja, da je pravilno presodila naravo učinkov na trgovino, nastalih z ukinitvijo tarifnih koncesij, ki so jih je sprejele Združene države zoper pripravljeno gorčico.

62 Komisija navaja, da ugotovitve poročila o pregledu niso dokazale obstoja kakršnega koli učinka „vzročne zveze" med zmanjšanjem izvozov pritožnice v Združene države ter bistvenim in dolgoročnim povečanjem britanskega izvoza. Po mnenju Komisije podatki, ki jih vsebuje poročilo o pregledu, dokazujejo, da odločitev Združenih držav, da izključitev proizvodov po poreklu iz Združenega kraljestva iz ukinitve tarifnih koncesij ni prinesla prednosti izvozu britanske gorčice v to državo in pritožnici ni povzročila škodljivih učinkov na trgovino. Škodljivi učinki na trgovino v smislu Uredbe št. 3286/94 bi bili povzročeni pritožnici le, če bi se s postopkom pregleda dokazale trajne in bistvene posledice, ki jih je povzročila selektivnost ukrepov na trgu pripravljene gorčice v Evropi. Komisija vsekakor tudi navaja, da ima člen 2(4) Uredbe št. 3286/94 natančno opredelitev pojma „škodljivi učinki na trgovino" s čimer so mišljeni učinki, ki jih trgovinska ovira povzroči ali grozi, da jih bo povzročila, podjetjem Skupnosti na trgu tretjih držav v zvezi s proizvodom ali storitvijo in imajo bistvene posledice za gospodarstvo Skupnosti ali regije Skupnosti ali za sektor njihove gospodarske dejavnosti. Dejstvo, „da pritožnik zaradi teh škodljivih učinkov utrpi posledice, ne zadošča za utemeljitev ukrepanja institucij Skupnosti".

63 Po mnenju Komisije je v izpodbijani odločbi pravilno navedeno, da s pregledom ni bilo mogoče dokazati, da je selektivna narava ameriških povračilnih ukrepov povzročila škodljive učinke na trgovino, ki izpolnjujejo merila Uredbe št. 3286/94.

Presoja Sodišča prve stopnje

64 Najprej je treba opozoriti, da člen 2(4) Uredbe št. 3286/94 določa:

„V tej uredbi ‚škodljivi učinki na trgovino' pomenijo učinke, ki jih trgovinska ovira povzroči ali grozi, da jih bo povzročila, podjetjem Skupnosti na trgu tretjih držav v zvezi s proizvodom ali storitvijo in imajo bistvene posledice za gospodarstvo Skupnosti ali regije Skupnosti ali za sektor njihove gospodarske dejavnosti. Dejstvo, da pritožnik zaradi teh škodljivih učinkov utrpi posledice, se samo po sebi ne šteje kot zadostno za utemeljitev ukrepanja institucij Skupnosti."

65 Iz te opredelitve izhaja, da bi bil namen Uredbe št. 3286/94 ohraniti vzročno zvezo med sedanjimi škodljivimi učinki na trgovino („povzroči") ali potencialnimi škodljivimi učinki na trgovino („grozi, da jih bo povzročila") in trgovinsko oviro, kakršna se ugotovi v posebnih okoliščinah vsakega posameznega primera v smislu Uredbe št. 3286/94. Ta razlaga je podprta s sedmo uvodno izjavo Uredbe št. 3286/94, ki določa, da naj bi bilo z mehanizmom, ki je vzpostavljen s to Uredbo, mogoče zahtevati, da institucije Skupnosti ukrepajo proti trgovinskim oviram, ki jih sprejmejo ali ohranjajo tretje države „in ki povzročajo škodo" ali imajo druge škodljive učinke na trgovino, tako kot s členom 4(2) navedene uredbe v zvezi z vsebino pritožbe, ki zahteva, da mora ta vsebovati zadostne dokaze o obstoju

trgovinskih ovir in „s tem povzročenih" škodljivih učinkih na trgovino. Škodljivi učinki na trgovino v smislu Uredbe št. 3286/94 morajo imeti tudi bistvene posledice za gospodarstvo Skupnosti ali regije Skupnosti oziroma za sektor gospodarske dejavnosti v Skupnosti.

66 Sodišče prve stopnje glede navedbe tožečih strank, po kateri Komisija analize škodljivih učinkov na trgovino ne bi smela omejiti na tiste, ki so nastali s selektivno uporabo ukinitve tarifnih koncesij, ob upoštevanju odgovora na prvi tožbeni razlog, ki je naveden zgoraj, in vzročne zveze, ki mora obstajati med „trgovinsko oviro" in „škodljivimi učinki na trgovino" v smislu Uredbe št. 3286/94, meni, da jo je treba zavrniti. Ker „trgovinsko oviro" v smislu Uredbe št. 3286/94, ki je bila zatrjevana v tej zadevi, predstavlja selektivna uporaba ukinitve tarifnih koncesij za izvoze pripravljene gorčice v Združene države, je morala Komisija analizo „škodljivih učinkov na trgovino" omejiti na tiste, ki so bili v vzročni zvezi z omenjeno oviro.

67 Ob tem je treba preveriti, kot navajajo tožeče stranke, ali je Komisija napravila očitno napako pri presoji podatkov, ki izhajajo iz poročila o pregledu, s tem, ko je v uvodni izjavi 6 izpodbijane odločbe zaključila, da „s preiskavo ni bilo dokazano, da bi uporaba ukinitve [tarifnih] koncesij za Združeno kraljestvo pritožnici omogočila izvoz več pripravljene gorčice na ameriški trg".

68 V zvezi s tem je treba najprej navesti razliko med besedilom francoske različice zgoraj navedenega dela uvodne izjave 6 izpodbijane odločbe in besedili večine drugih jezikovnih različic. V nasprotju z besedilom v francoskem jeziku, ki uporablja prislov „več", se večina drugih jezikovnih različic sklicuje na „večje" ali „boljše možnosti izvoza". Različice zgoraj navedenega dela besedila se glasijo: v angleškem jeziku („[...] would result in greater export opportunities [...]"), v nemškem („[...] für den Antragsteller zu besseren Ausfuhrmöglichkeiten für Senf [...]"), v danskem („[...] at klageren ville få større muligheder for at eksportere [...]"), v španskem („[...] traería

consigo majores oportunidades para el denunciante de exportar [...]"), v finskem („[...] valituksen tekijän [...] viennin mahdollisuuksien laajenemiseen [...]"), v italijanskem („[...] comporterebbe per il denunziante maggiori opportunità di esportazione [...]"), v portugalskem („[...] se traduziria, par o autor da denúncia, em maiores oportunidades de exportação [...]") in v švedskem jeziku („[...] bättre utsiker för den klagande att exportera [...]").

69 Sodišče prve stopnje meni, da je ideja v ozadju teh različnih jezikovnih različic zgoraj navedenega dela, ki pride v poštev za presojo zatrjevane očitne napake pri presoji prvič, manj kategorična zveza, kot je tista, ki je izražena v francoski različici z uporabo prislova „več", med znižanjem izvozov pripravljene gorčice, po poreklu iz štirinajstih držav članic Skupnosti, v Združene države in povečanjem izvoza tega proizvoda, po poreklu iz Združenega kraljestva, v Združene države, ter drugič trajnejši vpliv stopnje izvoza pripravljene gorčice v Združene države.

70 Treba je tudi opozoriti, da tožeče stranke ne prerekajo podatkov, navedenih v poročilu o pregledu o izvozu pripravljene gorčice, na eni strani s poreklom iz držav članic Skupnosti, z izjemo Združenega kraljestva, in na drugi strani s poreklom iz Združenega kraljestva v Združene države. Tožeče stranke tudi ne prerekajo metode, ki je bila sprejeta v poročilu o pregledu in katere cilj je določitev škodljivih učinkov na trgovino, ki so bili povzročeni s trgovinsko oviro, kakršna je tista, ki je bila ugotovljena v točki 1.4 poročila o pregledu in je bila navedena zgoraj v točki 55.

71 Tako iz podatkov, navedenih v poročilu o pregledu, kot iz opravljene analize izhaja, da zaključek, do katerega je prišla Komisija v uvodni izjavi 6 izpodbijane odločbe, očitno ni napačen.

72 Treba je namreč ugotoviti, da je v povprečju med letoma 1996 in 1998 ter letom 2000 povečana rast izvoza pripravljene gorčice, po poreklu iz Združenega kraljestva, v Združene države, tako po vrednosti kot po količini, predstavljala izredno majhen del glede na delež izvoza pripravljene gorčice s poreklom iz drugih držav članic Skupnosti. Tako tudi ob predpostavki, da bi od tega povečanja imeli korist izvozniki iz držav članic, razen Združenega kraljestva, če bi se ameriški povračilni ukrepi razširili tudi na pripravljeno gorčico, po poreklu iz Združenega kraljestva – kar tožeče stranke niso dokazale –, ti izvozniki ne bi imeli večjih možnosti izvoza.

73 Sicer pa iz elementov informacij, ki jih je uporabila Komisija v postopku pregleda, izhaja, da so ameriški uvozniki pripravljene gorčice poiskali alternativne dobavitelje, s sedežem zunaj Skupnosti, ki so v veliki meri izkoristili ukinitev tarifnih koncesij ameriških oblasti za pripravljeno gorčico iz držav članic.

74 Zato se drugi tožbeni razlog zavrne.

Tretji tožbeni razlog: kršitev člena 10(5) Uredbe št. 3286/94

Navedbe strank

75 Tožeče stranke najprej navajajo, da so v francoski različici člena 10(5) Uredbe št. 3286/94 napačno postavljena ločila. S sklicevanjem na „korigirano različico" te določbe menijo, da člen 10(5) Uredbe št. 3286/94 zahteva, da Komisija pri

preverjanju dokazov o škodljivih učinkih na trgovino upošteva tudi določbe, načela ali prakso, ki urejajo pravico do ukrepanja po ustreznih mednarodnih pravilih. Čeprav naj bi po mnenju tožečih strank Komisija pri poročilu o pregledu presodila združljivost ameriških ukrepov s pravili STO, v izpodbijani odločbi ni izvedla primerjalne analize, kar v tem primeru predstavlja kršitev člena 10(5) Uredbe št. 3286/94. Še več, po mnenju tožečih strank izpodbijana odločba tudi ni obrazložena, saj Komisija ni pojasnila, zakaj pravna analiza zatrjevanega škodljivega učinka na trgovino, ki jo je izvedla v poročilu o pregledu, ni navedena v izpodbijani odločbi.

76 Čeprav Komisija ne prereka dejstva, da vsebuje francoska različica člena 10(5) Uredbe št. 3286/94 napako, ki jo poudarjajo tožeče stranke, meni, da ta tožbeni razlog ni utemeljen.

Presoja Sodišča prve stopnje

77 Francoska različica člena 10(5) Uredbe 3286/94 določa, da „Komisija pri preverjanju dokazov o škodljivih učinkih na trgovino upošteva tudi določbe, načela ali prakso, ki urejajo pravico do ukrepanja na podlagi po ustreznih mednarodnih pravilih iz člena 2(1)".

78 V zvezi s tem, kot so pravilno navedle tožeče stranke v svojih pisanjih, ne da bi Komisija to prerekala, ta različica kaže na pravopisno napako, kolikor vsebuje vejico po pojmu „pregled". Tako zgradba odstavka 5(10) Uredbe št. 3286/94, kjer bi bil potreben veznik „in" po pridevniku „škodljivi", če bi bila ta vejica pravilno postavljena, in mesto tega odstavka v zadevnem členu, ki se nanaša na „preverjanje

dokazov", namreč vodita do ugotovitve, da vejice, navedene po besedi „pregled", ne bi smelo biti. Druge jezikovne različice člena 10(5) Uredbe št. 3286/94 se po tej logiki sklicujejo na „preverjanje dokazov glede škodljivih učinkih na trgovino".

79 Člen 10(5) Uredbe 3286/94 je torej treba brati tako: „Komisija pri preverjanju dokazov o škodljivih učinkih na trgovino upošteva tudi določbe, načela ali prakso, ki urejajo pravico do ukrepanja po ustreznih mednarodnih pravilih iz člena 2(1)".

80 Vendar z zatrjevanjem, da ta določba zavezuje Komisijo, da v izpodbijani odločbi opravi analizo združljivosti zatrjevane trgovinske ovire z določbami sporazumov, sprejetih v okviru STO, tožeče stranke ne podajajo pravilne razlage člena 10(5) Uredbe št. 3286/94.

81 Glede na to, kar je bilo najprej navedeno zgoraj v točki 48, kolikor je v tem primeru Komisija pravilno ugotovila, da na podlagi teh kvantitativnih dokazov, ki so bili analizirani v njenem poročilu o pregledu, ni mogoče sklepati o obstoju škodljivih učinkov na trgovino v smislu Uredbe št. 3286/94, ni bila vezana upoštevati določb, načel ali praks, ki urejajo pravico do ukrepanja po mednarodnih trgovinskih pravilih.

82 Glede zatrjevane neobrazložitve izpodbijane odločbe je treba navesti, da Komisija, zato ker je pravilno ugotovila, da ne obstajajo škodljivi učinki na trgovino v smislu Uredbe št. 3286/94, ni bila zavezana preveriti dodatnih dokazov, omenjenih v členu 10(5) navedene uredbe niti v zvezi s tem obrazložiti izpodbijane odločbe.

83 Zato se tretji tožbeni razlog zavrne.

Četrti tožbeni razlog: kršitev člena 11(1) Uredbe št. 3286/94

Navedbe strank

84 Tožeče stranke zatrjujejo, da je izpodbijana odločba „interes Skupnosti", ki je naveden v členu 11(1) Uredbe št. 3286/94, enačila z interesom pritožnice. Po mnenju tožečih strank takšen pristop ni le v nasprotju s to določbo, ampak v tem primeru tudi ne spoštuje dejstva, da so druge stranke intervenirale v času poteka postopka pregleda in da je od objave začetka tega postopka, to je 1. avgusta 2001, Komisija priznala interes Skupnosti, da „napade ameriške prakse, ki bi lahko predstavljale sistemsko grožnjo vlogi Skupnosti v STO ter bi lahko resno prizadele povezanost in solidarnost te [Skupnosti], saj vsaka izključitev države članice od ukinitve trgovinskih koncesij neizogibno povzroči povečano breme za vse ostale države članice".

85 Poleg tega tožeče stranke menijo, da so stališča Komisije v postopku pred Sodiščem prve stopnje, da je analiza interesa pritožnice predhodni pogoj za analizo interesa Skupnosti, v nasprotju z izpodbijano odločbo, saj je Komisija ustavitev postopka pregleda utemeljevala na neobstoju interesa Skupnosti in ne na neobstoju interesa

pritožnice. V vsakem primeru tožeče stranke ocenjujejo, da priznanje Komisije glede razlike med interesom pritožnice in interesom Skupnosti potrjuje njihovo trditev, na podlagi katere je pri izpodbijani odločbi v tem primeru podana kršitev člena 11(1) Uredbe št. 3286/94.

86 Komisija navaja, da Uredba št. 3286/94 ne opredeli pojma „interes Skupnosti" in da ima v tem pogledu zelo široko diskrecijo. Po njenem mnenju to ne vpliva na dejstvo, da igra ta pojem z upoštevanjem splošne sistematike Uredbe št. 3286/94 natančno določeno vlogo, ki je v tem, da se izključi ukrepanje zaradi načela ali *in abstracto*. Z drugimi besedami, Komisija ocenjuje, da se pritožnik ne more sklicevati na Uredbo št. 3286/94, da bi spodbudil Skupnost k ukrepanju na podlagi načela varovanja splošnega interesa Skupnosti, če ta ni utrpela škodljivih učinkov na trgovino. V tem primeru pritožnica ni utrpela učinkov, ki bi presegali to, kar bi lahko bila posledica (zakonitih) povračilnih ukrepov, kar predstavlja neizpolnitev predhodnega pogoja za preizkus interesa za ukrepanje Skupnosti. Ugotovitve poročila o pregledu jasno prikazujejo, da tožeče stranke niso imele nikakršnega interesa, da bi se ameriški ukrepi uporabljali enako za vse države članice Skupnosti.

87 Komisija je v dupliki tudi navedla, da je upoštevala vse sporne interese, vključno z interesi podjetij, ki so intervenirala v postopku pregleda, kot izhaja iz poročila o pregledu, katerega ugotovitve so v celoti upoštevane v izpodbijani odločbi. V vsakem primeru je selektivnost ameriških ukrepov v glavnem zadevala pripravljeno gorčico, ker naj bi v tem primeru Združeno kraljestvo izvažalo samo ta proizvod, ne pa sira roquefort, jetrne paštete in šalotke.

88 Komisija meni, da je glede na ugotovitve iz poročila o pregledu pravilno ocenila, da nadaljevanje postopka ne bi bilo v interesu Skupnosti.

Presoja Sodišča prve stopnje

— Predhodne ugotovitve

89 Treba je opomniti, da Uredba št. 3286/94 ne podaja opredelitve pojma „interes Skupnosti", prav tako ne določa pravil, ki urejajo preizkus tega interesa. Kljub temu se več določb Uredbe št. 3286/94 nanaša na ta pojem.

90 Tako začne Komisija postopek pregleda na podlagi člena 8(1) Uredbe št. 3286/94, „[č]e je po posvetovanju za[njo] razvidno [...], da obstajajo zadostni dokazi za utemeljitev začetka postopka pregleda in da je to potrebno v interesu Skupnosti".

91 Poleg tega člen 11(1) Uredbe št. 3286/94 določa: „Če se v postopku pregleda ugotovi, da interesi Skupnosti ne zahtevajo ukrepanja, se postopek v skladu s členom 14 ustavi."

92 Prav tako člen 12(1) Uredbe št. 3286/94 določa: „Če se (kot posledica postopka pregleda, razen če zaradi dejanske in pravne situacije postopek pregleda ni potreben) izkaže, da interesi Skupnosti zahtevajo ukrepanje, da bi zagotovili izvajanje pravic Skupnosti po mednarodnih pravilih trgovanja s ciljem odpraviti [...] škodljive učinke na trgovino, ki izhajajo iz trgovinskih ovir, ki jih sprejmejo ali ohranjajo tretje države, se določijo primerni ukrepi."

93 Te določbe je treba razlagati glede na petnajsto uvodno izjavo Uredbe št. 3286/94, ki določa, da je „za Komisijo [...] obvezno, da proti trgovinskim oviram, ki jih sprejmejo ali ohranjajo tretje države, v okviru mednarodnih pravic in obveznosti Skupnosti ukrepa samo takrat, kadar interesi Skupnosti zahtevajo posredovanje, in da mora Komisija [...] pri presoji teh interesov ustrezno upoštevati mnenja vseh zainteresiranih strank, udeleženih v postopkih".

94 Vprašanje, ali interes Skupnosti zahteva ukrepanje, predpostavlja presojo zapletenih gospodarskih položajev, pri čemer mora biti pravni nadzor takšne presoje omejen na preverjanje spoštovanja postopkovnih pravil, pravilnosti dejstev, sprejetih za sprejetje izpodbijane odločitve, neobstoja očitne napake pri presoji teh dejstev ali neobstoja zlorabe pooblastil (glej v tem smislu sodbo Sodišča z dne 10. marca 1992 v zadevi Sharp Corporation proti Svetu, C-179/87, Recueil, str. I-1635, točka 58, in sodba Sodišča prve stopnje z dne 15. oktobra 1998 v zadevi Industrie des poudres sphériques proti Svetu, T-2/95, Recueil, str. II-3939, točka 292). Če sodišče Skupnosti odloča o ničnosti tožbe, ki je usmerjena proti odločbi Komisije, s katero se ustavi postopek pregleda glede trgovinskih ovir zaradi razlogov v zvezi z neobstojem interesa Skupnosti na podlagi Uredbe št. 3286/94, obsega pravni nadzor tudi preizkus neobstoja nepravilne uporabe prava (glej po analogiji sodbo Sodišča prve stopnje z dne 8. julija 2003 v zadevi Euroalliges in drugi proti Komisiji, T-132/01, Recueil, str. II-2359, točka 49). Takšno omejevanje pravnega nadzora, ki je veljavno v okviru pregleda protidumpinških ukrepov, se *a fortiori* uporablja v postopku, ki je veliko splošnejši in lahko, glede na okoliščine primera, privede do vložitve mednarodne pritožbe.

95 Glede na te preudarke je treba preveriti, ali je, kot zatrjujejo tožeče stranke, interes Skupnosti, da se ukrepa zoper v pritožbi zatrjevano trgovinsko oviro, že bil dokončno preizkušen in ugotovljen v fazi obvestila o začetku postopka pregleda ter ali je Komisija izenačila ali zmanjšala interes Skupnosti na individualni interes pritožnice, ne da bi upoštevala interes drugih zainteresiranih strank.

— Presoja interesa Skupnosti v fazi obvestila o začetku postopka pregleda

96 V točki 6 objave začetka postopka je Komisija navedla:

„Interes Skupnosti je braniti se pred ameriškimi praksami, ki bi lahko predstavljale sistemsko grožnjo vlogi Skupnosti v STO ter resno prizadele celovitost in solidarnost [Skupnosti], saj vsaka izključitev države članice od ukinitve trgovinskih koncesij neizogibno privede do povečanega bremena za vse ostale države članice. Zato se šteje, da je uvedba postopka pregleda v interesu Skupnosti."

97 Na splošno se upošteva, da je v fazi začetka postopka pregleda presoja interesa Skupnosti pripravljalne narave. Zato je ni mogoče enačiti s presojo, ki jo je treba narediti v kasnejši fazi, to pomeni ob koncu postopka pregleda, ko se odloča, ali je neko ukrepanje potrebno v interesu Skupnosti.

98 Drugačna razlaga bi namreč povzročila, da je Komisija s tem, da se odloči začeti postopek pregleda, ko je sprejeta odločba v zvezi z mogočim ukrepanjem Skupnosti, avtomatično zavezana, da šteje to ukrepanje, kot da je potrebno, kolikor so izpolnjeni drugi zakoniti pogoji za uporabo Uredbe št. 3286/94 – torej obstoj trgovinske ovire in obstoj škodljivih učinkov na trgovino, ki so posledica te ovire –, s čimer bi bilo Komisiji odvzeto polje proste presoje.

99 V tem primeru splošnosti točke 6 objave začetka postopka ni mogoče razlagati tako, kot da to pomeni, da je Komisija opustila pravico do odločanja ob koncu postopka

pregleda, ali je v interesu Skupnosti treba ukrepati oz. neukrepati v sporni zadevi. Zadostuje ugotovitev, da se je točka 6 objave začetka omejila na zaključek, da je bilo v interesu Skupnosti „začeti postopek pregleda".

100 Zato se prva trditev tožečih strank zavrne.

— Enačenje ali zmanjšanje interesa Skupnosti na individualni interes pritožnice in neupoštevanje interesov drugih zainteresiranih strank

101 Ta trditev se v bistvu opira na dva očitka, ki sta, prvič, neupoštevanje interesov drugih zainteresiranih strank, kot je pritožnica, in drugič, da naj bi Komisija enačila ali zmanjšala interes Skupnosti na interes pritožnice.

102 V zvezi s prvim očitkom je treba opomniti, da se izpodbijana odločba ne nanaša na omenjene stranke.

103 Ta okoliščina v tem primeru ne predstavlja kršitve člena 11(1) Uredbe št. 3286/94.

104 Kot izhaja iz besedila zgoraj navedene točke 91, v zvezi z zgoraj navedeno točko 93, člen 11(1) Uredbe št. 3286/94, kot se razlaga glede na petnajsto uvodno izjavo navedene Uredbe, zagotavlja, da se pri ugotavljanju interesa Skupnosti v okviru

postopka pregleda upoštevajo mnenja vseh zainteresiranih strank postopka. Iz tega sledi, da zahteva presoja interesa Skupnosti tehtanje interesov različnih zainteresiranih strank in splošnega interesa, še posebej v okviru postopka pregleda (glej po analogiji zgoraj navedeno sodbo Euroalliages in drugi proti Komisiji).

105 V tem primeru ni sporno, da so zainteresirane stranke po objavi začetka postopka pregleda Komisijo obvestile o svojem interesu, da se pridružijo postopku, ki ga je pritožnica uvedla zoper zatrjevano trgovinsko oviro, kolikor zadeva njihove proizvode. Ob koncu te analize, opravljene za izvoze pripravljene gorčice v Združene države, je poročilo o pregledu ocenilo, kolikor zadeva proizvode zainteresiranih strank, ali je trgovinska ovira, ki jo pritožnica zatrjuje v pritožbi, povzročila škodljive učinke na trgovino. Tako je poročilo o pregledu ob koncu tega ocenjevanja pokazalo, da škodljivi učinki na trgovino, ki so jih utrpele zainteresirane stranke, ne izhajajo iz ameriških selektivnih ukrepov in da jim poleg tega na ameriškem trgu ni konkuriral izvoz proizvodov po poreklu iz Združenega kraljestva. Končno je v okviru analize interesa Skupnosti v poročilu o pregledu, še posebej v točki 4, navedeno, da „tako, kot je bilo že predhodno opozorjeno, uvedba postopka pri STO ne odstrani ali zmanjša gospodarskih težav, s katerimi so soočene pritožnice". Čeprav ta del točke 4 napačno označuje vse stranke kot pritožnice, navaja, da je bil interes zainteresiranih strank v postopku upoštevan pri ocenjevanju interesa Skupnosti v okviru poročila o pregledu.

106 Še več, tožeče stranke v času pisnega postopka niso zatrjevale, da se interesi zainteresiranih strank razlikujejo od interesov pritožnice, ki da jih Komisija ni upoštevala pri postopku pregleda.

107 Ko jih je Sodišče prve stopnje o tem vprašalo na obravnavi, so tožeče stranke navedle, da zainteresirane stranke nimajo interesa za to, da bi predlagale razširitev ameriških povračilnih ukrepov na Združeno kraljestvo, zato ker je bilo jasno, da sir roquefort, jetrna pašteta in šalotka niso bili proizvedeni v Združenem kraljestvu, temveč da so nasprotno imele interes, da bi Skupnost zatrjevala selektivno uporabo ameriških ukrepov pred STO, kar bi pri obsodbi Združenih držav po mnenju tožečih strank pomenilo, da se njihovi proizvodi umaknejo s seznama, ki ga je potrdil OPS. Treba pa je opozoriti, da je Komisija, čeprav ob predpostavki, da je takšen interes drugačen od interesa pritožnice, upoštevala takšno navajanje v okviru svojega pregleda s tem, da je navedla hipotetično naravo možnosti, ki so jo nakazale tožeče stranke, še posebej zaradi izključne pristojnosti ameriških organov pri določitvi seznama proizvodov, na katere se nanaša ukinitev tarifnih koncesij. Komisija je torej ta interes upoštevala v okviru postopka pregleda.

108 Dejstvo, da izpodbijana odločba ne omenja drugih zainteresiranih strank, kot je pritožnica, ki so v tej zadevi tožeče stranke, ni mogoče razumeti kot nespoštovanja člena 11(1) Uredbe št. 3286/94, razlaganega glede na petnajsto uvodno izjavo te uredbe.

109 Tako je treba zavrniti očitek v zvezi z neupoštevanjem interesa drugih zainteresiranih strank razen pritožnice.

110 Glede očitka v zvezi z domnevnim enačenjem interesa Skupnosti z interesom pritožnice, se je najprej treba sklicevati na uvodni izjavi 6 in 7 izpodbijane odločbe.

111 V uvodni izjavi 6 izpodbijane odločbe je Komisija, potem ko je navedla, da „[d]ejansko preiskava ni pokazala, da bi uporaba ukinitve [tarifnih] koncesij za Združeno kraljestvo dovoljevala pritožnici izvoz več pripravljene gorčice na ameriški

trg", kasneje določila, da „[p]osledično, škodljivih učinkov, v smislu Uredbe, ni mogoče pripisati trgovinski oviri, ki jo zatrjuje pritožnica", zaključila, da je „[s]kladno s členom 11 [Uredbe št. 3286/94] bilo v postopku pregleda dokazano, da zoper zatrjevano trgovinsko oviro ni bilo potrebno posebno ukrepanje v interesu Skupnosti".

112 V uvodni izjavi 7 izpodbijane odločbe je Komisija zaključila, da „[p]ostopek pregleda ni priskrbel zadostnih dokazov, ki bi prikazali, da je v interesu Skupnosti potrebno posebno ukrepanje v okviru uredbe" in da „[s]e postopek pregleda ustavi".

113 Uporaba veznika „torej" v zadnjem stavku uvodne izjave 6 izpodbijane odločbe, po mnenju Komisije kaže na to, da dejstvo, da ni obstajala potreba po ukrepanju v interesu Skupnosti, vsaj posredno izhaja iz ugotovitve, da pritožnica ni imela interesa, da bi se ukinitev tarifnih koncesij razširila na Združeno kraljestvo, saj ni utrpela škodljivih učinkov na trgovino, ki izhajajo iz selektivne uporabe ameriških ukrepov.

114 Opozoriti je treba, da je Komisija potrebo po predhodnem izkazu interesa pritožnice, zato da bi lahko obstajal interes Skupnosti, potrdila že v svojih pisanjih. Komisija je namreč zagovarjala zamisel, da pritožnica Uredbe št. 3286/94 ne more uporabiti zato, da bi Skupnost začela ukrepati na podlagi načela varstva splošnega interesa Skupnosti, ne da bi utrpela škodljive učinke na trgovino.

115 V nasprotju s tem, kar zatrjujejo tožeče stranke, navedbe Komisije v pisnem postopku pred Sodiščem prve stopnje niso v nasprotju z razlogi izpodbijane odločbe.

116 V nadaljevanju se je treba sklicevati na ustrezne dele poročila o pregledu. V točki 4 poročila o pregledu, z naslovom „Interes Skupnosti", je Komisija navedla:

„Rezultati preiskave so pokazali, da pritožnica ni utrpela škodljivih učinkov na trgovino, ki bi nastali zaradi v tej zadevi zatrjevane trgovinske ovire. Ti rezultati pomenijo, da je na podlagi Uredbe v postopku manjkal že temeljni pogoj za nadaljevanje takšnega ukrepanja veliko prej. Kljub temu je Komisija je pregledala, ali obstajajo druge poti ukrepanja, ki bi jih lahko Skupnost sprejela zato, da bi odgovorila na kršitve in na mogoče škodljive učinke na trgovino, ki so bili identificirani v tem poročilu."

117 V nadaljevanju je opozorila:

„Uvedba postopka pred organi STO ne ukinja ali zmanjšuje gospodarskih težav, s katerimi se soočajo pritožnice. Nasprotno, pravni in politični vpliv ameriških praks bi bilo lahko težko podcenjevati. Dejansko se zdi, da so Združene države sprejele prakso ‚selektivnih sankcij' kot tržno ‚orožje', ki ima cilj oslabiti notranjo povezanost Skupnosti in, posledično, vplivati na svoje odnose z glavnim gospodarskim partnerjem. Komisija meni, da veliko širši in dolgoročni interesi Skupnosti zahtevajo ukrepanje, katerega namen bi bilo izogniti se temu, da bi se ameriška praksa, pri kateri gre za ukinitev koncesij za določene države članice, pri čemer so izključene druge države članice (kar pomeni ‚selektivne sankcije'), v prihodnje nadaljevala. S tem namenom bo Komisija nadaljevala pogovore za dosego zadovoljive vzajemne rešitve glede zadeve, imenovane ‚hormoni', in bo razpravljala z ameriškimi oblastmi o problemih sistemske narave, ki so bili navedeni v tem poročilu."

118 V točki 6 poročila o pregledu, z naslovom „Potek predvidenega ukrepanja", je Komisija, potem ko je opozorila na tri pogoje, ki so potrebni za uvedbo ukrepanja Skupnosti, [kar pomeni: a) da obstaja pravica Skupnosti na podlagi pravil, ki urejajo mednarodno trgovino; b) da obstajajo škodljivi učinki na trgovino, ki so nastali zaradi zatrjevane trgovinske ovire, in c) da je ukrepanje potrebno v interesu Skupnosti], poudarila, da „[se] na podlagi analize in zgoraj ugotovljenega, še posebej, kolikor zadeva neobstoj škodljivih učinkov na trgovino, predlaga ustavitev postopka pregleda v tej zadevi" in da „bi bil način, ki je najbolj ustrezen za obravnavanje problemov, s katerimi se sooča pritožnica, nadaljevanje pogovorov z ameriškimi oblastmi s ciljem poiskati zadovoljivo vzajemno rešitev v zadevi, imenovani hormoni".

119 Sodišče prve stopnje opozarja, da postopek pregleda ni izključil splošnega in dolgoročnega interesa Skupnosti, da bi se v prihodnje ukrepalo zoper mogoče kršitve, ki so bile analizirane v poročilu o pregledu; nasprotno, ker uvedba postopka v okviru STO ne bi ukinila ali zmanjšala gospodarskih problemov, s katerimi se soočajo pritožniki, je bila predlagana ustavitev postopka pregleda, zlasti zaradi neobstoja škodljivih učinkov na trgovino, v smislu uredbe št. 3286/94.

120 Komisija torej ne krši člena 11(1) Uredbe št. 3286/94 s tem, ko zahteva, da je morebitno ukrepanje Skupnosti vezano na pravna dejstva in razloge postopka pregleda, in s tem, da se je, čeprav je prisoten splošni in dolgoročni interes za prihodnje delovanje zoper mogoče kršitve, ki bi lahko izhajale iz prakse „selektivnih sankcij", ki so jih sprejele Združene države, kakršne so bile ugotovljene v poročilu o pregledu, odločila ustaviti postopek pregleda.

121 Člen 11(1) Uredbe št. 3286/94 je treba namreč razlagati glede na šesto uvodno izjavo, na podlagi katere mora z Uredbo št. 3286/94 uveden pravni mehanizem „zagotovi[ti], da se odločitev o uveljavljanju pravic Skupnosti po mednarodnih pravilih trgovanja sprejme na podlagi točnih dejanskih informacij in pravne analize".

Če pri izidu postopka pregleda pravni in dejanski okvir, ki izhajata iz navedenega postopka, ne dovoljujeta utemeljitve morebitne odločitve o uveljavljanju pravic Skupnosti, zlasti zaradi neobstoja enega od zakonitih pogojev, potrebnih za uporabo Uredbe št. 3286/94, v tem primeru zaradi neobstoja škodljivih učinkov na trgovino, ki izhajajo iz zatrjevane trgovinske ovire, Komisija ugotovi, da niso izpolnjeni pogoji, ki jih zahteva Uredba št. 3286/94.

122 Ta razlaga je tudi podprta s členom 12(1) Uredbe št. 3286/94. Treba je namreč opozoriti na to, da se po tej določbi, „če se (kot posledica postopka pregleda, razen če zaradi dejanskega in pravnega položaja postopek pregleda ni potreben) izkaže, da interesi Skupnosti zahtevajo ukrepanje, da bi se zagotovilo izvajanje pravic Skupnosti po mednarodnih pravilih trgovanja s ciljem odpraviti [...] škodljive učinke na trgovino, ki izhajajo iz trgovinskih ovir, ki jih sprejmejo ali ohranjajo tretje države, določijo ustrezni ukrepi". Iz besedila člena 12(1) Uredbe št. 3286/94 jasno izhaja, da mora biti cilj ukrepov Skupnosti prenehanje škodljivih učinkov na trgovino, ki so nastali zaradi trgovinske ovire, in da takšnega ukrepa ni mogoče začeti, če ta ne ustreza navedenemu cilju. Z drugimi besedami, na podlagi člena 12 (1) Uredbe št. 3286/94 se pritožnik ne more sklicevati na Uredbo zato, da bi se Skupnost spodbudilo k ukrepanju za varovanje splošnega interesa Skupnosti, če sam ni utrpel škodljivih učinkov na trgovino. V vsakem primeru, tudi v tem primeru, ne zadostuje ugotovitev takšnega škodljivega učinka zato, da bi se v smislu Uredbe št. 3286/94 začelo ukrepanje Skupnosti, saj ima Komisija široko diskrecijo pri presoji vseh trgovinskih interesov Skupnosti.

123 V tem primeru je dejstvo, da je Komisija podredno v okviru postopka pregleda ocenila kot primerno presoditi, ali bi mogoče lahko obstajal splošnejši in dolgoročnejši interes Skupnosti, ne pomeni, da bi bila Komisija prisiljena zaključiti, da je na podlagi postopka pregleda potrebno ukrepanje v interesu Skupnosti. Takšno ravnanje namreč izhaja zlasti iz zahteve po odgovoru na vse podane navedbe

pritožnice in/ali zainteresiranih strank ter prispeva k spoštovanju načela učinkovite uprave. Vendar pa ga ni mogoče uporabiti proti Komisiji zato, da bi se prikazalo, da je ta kršila člen 11(1) Uredbe št. 3286/94.

124 Zato v nasprotju s tem, kar zatrjujejo tožeče stranke, Komisija ni omejila interesa Skupnosti na interes pritožnice in ni kršila člena 11(1) Uredbe št. 3286/94.

125 Zaradi vseh teh razlogov se četrti tožbeni razlog v celoti zavrne.

Peti tožbeni razlog: neobrazložitev izpodbijane odločbe

126 Ta tožbeni razlog ima dva dela, in sicer neobrazložitev v zvezi z analizo trgovinske ovire in neobrazložitev v zvezi z interesom Skupnosti, da se ukrepa.

Prvi del petega tožbenega razloga: neobrazložitev v zvezi z analizo trgovinske ovire

— Navedbe strank

127 Tožeči stranki ocenjujeta, da Komisija ni izpolnila obveznosti obrazložitve, ki izhaja iz člena 253 ES, saj v izpodbijani odločbi ni opravila pravne analize trgovinske ovire, ki jo zatrjuje pritožnica.

128 Komisija opozarja na načela, ki izhajajo iz ustaljene sodne prakse glede obrazložitve aktov institucij Skupnosti. V tem primeru po njenem mnenju obrazložitev izpodbijane odločbe izpolnjuje vse zahteve sodne prakse. S povzetjem bistvenih ugotovitev poročila o pregledu, kar je izrecno omenjeno v šesti uvodni izjavi, je namreč izpodbijana odločba zadostila obveznosti obrazložitve, kar toliko bolj velja zato, ker je bilo poročilo o pregledu pripravljeno ob zaključku kontradiktornega postopka, v katerem so lahko tožeče stranke izrazile svoja stališča. Tožeče stranke so bile tako seznanjene z razlogi za sprejetje ukrepa, Sodišče Skupnosti pa lahko opravi nadzor.

— Presoja Sodišča prve stopnje

129 Na podlagi ustaljene sodne prakse mora obrazložitev, ki se zahteva na podlagi člena 253 ES, jasno in nedvoumno podati razlogovanje organa Skupnosti, ki je avtor spornega akta, tako, da zainteresiranim strankam omogoča, da se seznanijo z razlogi za sprejetje ukrepa in zaščitijo svoje pravice, Sodišču Skupnosti pa, da opravi nadzor (sodbe Sodišča z dne 26. junija 1986 v zadevi Nicolet Instrument, 203/85, Recueil, str. 2049, točka 10; z dne 7. maja 1987 v zadevi NTN Toyo Bearing in drugi proti Svetu, 240/84, Recueil, str. 1809, točka 31; v zadevi Nachi Fujikoshi proti Svetu, 255/84, Recueil, str. 1861, točka 39, in z dne 9. januarja 2003 v zadevi Petrotub in Republica proti Svetu, C-76/00 P, Recueil, str. I-881, točka 29). Poleg tega je treba zahtevo po obrazložitvi presojati glede na okoliščine primera, zlasti vsebino akta, naravo navedenih razlogov in interes za pojasnila, ki ga lahko imajo osebe, ki jih akt neposredno in posamično zadeva. Ne zahteva se, da so v obrazložitvi podani vsi upoštevni dejanski in pravni elementi, saj je treba vprašanje, ali akt izpolnjuje zahteve člena 253 ES, presojati ne samo glede na njegovo besedilo, ampak tudi glede na njegov kontekst in vsa pravila, ki urejajo zadevno področje (glej zlasti sodbo Sodišča z dne 2. aprila 1988 v zadevi Komisija proti Sytraval in Brink's France, C-367/95 P, Recueil, str. I-1719, točka 63, in zgoraj navedeno sodbo Prtroturb in Republica proti Svetu, točka 81). Zato če iz izpodbijanega akta izhaja bistvo cilja, ki ga zasleduje institucija, ni koristno zahtevati posebnih obrazložitev za vsako tehnično odločitev v njem (sodba Sodišča z dne 29. februarja 1996 v zadevi Komisija proti Svetu, C-122/94, Recueil, str. I-881, točka 29).

130 V tem primeru je treba opozoriti, da je Komisija v izpodbijani odločbi po eni strani identificirala v pritožbi zatrjevano trgovinsko oviro, ki je „nastala zaradi odločitve Združenih držav Amerike v ‚zadevi hormoni', da ukinejo trgovinske koncesije, ki so jih uporabile za pripravljeno gorčico, vendar samo zoper izvoz iz določenih držav članic (z izjemo Združenega kraljestva)" (uvodna izjava 3 izpodbijane odločbe). Po drugi strani je Komisija v uvodni izjavi 6 izpodbijane odločbe navedla: „Postopek pregleda je pripeljal do ugotovitve, da ni razvidno, da bi bili domnevni škodljivi učinki na trgovino posledica v pritožbi zatrjevane trgovinske ovire, torej selektivne ukinitve koncesij Združenih držav zoper samo določene države članice (‚selektivna sankcija')."

131 Ob upoštevanju konteksta, v katerega se umešča ta zadeva, te navedbe izpolnjujejo zahteve iz člena 253 ES.

132 Najprej je namreč treba opozoriti na to, da člen 11(1) Uredbe št. 3286/94 določa: „Če se v postopku pregleda ugotovi, da interesi Skupnosti ne zahtevajo ukrepanja [...], se postopek ustavi". Na podlagi te določbe se lahko odločba o ustavitvi postopka pregleda pri obrazložitvi omeji na sklicevanje na bistvene ugotovitve poročila o pregledu, pri čemer se nanj sklicuje, ne da bi bilo nujno, da ta odločba, ob upoštevanju konteksta, v katerega se umešča, povzame vse dejanske in pravne elemente, ki so bili obravnavani v tem poročilu.

133 V nadaljevanju je treba opozoriti, da je poročilo o pregledu, v nezaupni različici, javni dokument in da je bilo v tem primeru tožečim strankam poslano pred sprejetjem izpodbijane odločbe. Te bi se lahko torej v zadostni meri seznanile z razlogi za izpodbijano odločbo in zlasti z razlogom, da čeprav je poročilo o pregledu poudarilo določena področja, v katerih trgovinska ovira, ki jo je zatrjevala pritožnica,

ni bila združljiva s pravili sporazumov, sprejetimi v okviru STO, pravna analiza trgovinske ovire v izpodbijani odločbi ni bila potrebna zaradi neobstoja vzročne zveze med oviro in škodljivimi učinki na trgovino v smislu Uredbe št. 3286/94.

134 Iz pregleda prvega in drugega tožbenega razloga, ki ju je Sodišče prve stopnje obravnavalo skupaj zgoraj v točkah od 48 do 56 in od 64 do 74, izhaja, da izvrševanje pravnega nadzora ni bilo ovirano.

135 Tako se prvi del petega tožbenega razloga zavrne.

Drugi del petega tožbenega razloga: neobrazložitev v zvezi z interesom Skupnosti za ukrepanje

— Navedbe strank

136 Prvič, ker naj bi Komisija po mnenju tožečih strank sprejela odločitev glede na interese Skupnosti samo ob sklicevanju na interese pritožnice, izpodbijana odločba ne dovoljuje niti zainteresiranim strankam, ki so intervenirale v postopku pregleda in so tožeče stranke v tej zadevi, da se seznanijo z razlogi za sprejetje izpodbijane odločbe, niti sodišču, da izvrši pravni nadzor.

137 Drugič, tožeče stranke menijo, da Komisija ni odgovorila na vse v pritožbi zatrjevane navedbe glede interesa Skupnosti za ukrepanje. Prvič, tožeče stranke so opazile, da izpodbijana odločba v zvezi z interesom Skupnosti, ki je bil omenjen v poročilu o

pregledu, in sicer izogibanje temu, da bi Združene države z izvajanjem „selektivnih" sankcij, ki se uporabljajo samo za določeno število držav članic, ogrozile enotnost skupne trgovinske politike, molči. Drugič, tožeče stranke poudarjajo, da je bilo v pritožbi navedeno, da ni mogoče izključiti, da bi kot posledica ukrepanja Skupnosti Združene države sočasno z razširitvijo svojih povračilnih ukrepov na vse države članice Skupnosti umaknile pripravljeno gorčico s seznama proizvodov, kar je predmet navedenih ukrepov. Po njihovem mnenju bi bile Združene države, če ukinitev tarifnih koncesij ne bi presegla zneska 116,8 milijona USD na leto, zavezane umakniti določene proizvode s seznama, med katerimi je glede na okoliščine primera pripravljena gorčica. Čeprav tožeče stranke priznavajo, da je bila ta točka obravnavana v poročilu o pregledu, vendarle navajajo, da se izpodbijana odločba na to ne sklicuje, kar po njihovem mnenju predstavlja neobrazložitev. Tretjič, tožeče stranke Komisiji očitajo, da v izpodbijani odločbi ni odgovorila na v pritožbi zatrjevano navedbo, da je imela interes za uvedbo postopka v tej zadevi in za uvedbo posvetovanj z Združenimi državami pri izvrševanju člena 306 ameriškega zakona iz leta 1974 o zunanji trgovini. Četrtič in kot zadnje, tožeče stranke Komisiji očitajo, da v izpodbijani odločbi ni odgovorila na navedbo, ki je bila omejena v poročilu o pregledu, na podlagi katerega bi lahko, če bi STO obsodile Združene države, predlagale povračilo neupravičeno prejetih carin.

138 Komisija za vse te očitke napotuje na svoje navedbe, ki so bile obravnavane v okviru prvega dela tega tožbenega razloga.

— Presoja Sodišča prve stopnje

139 Tako kot je bilo omenjeno v zgoraj navedeni točki 129, se pri obrazložitvi odločbe ne zahteva, da je treba navesti vse upoštevne dejanske in pravne elemente, ampak da

zainteresiranim strankam omogoča, da se seznanijo z razlogi za sprejetje ukrepa, zato da zaščitijo svoje pravice, Sodišču Skupnosti pa, da opravi nadzor, zlasti ob upoštevanju pravnega in dejanskega konteksta, v katerega se umešča ta odločitev.

140 Prvo trditev tožečih strank, da izpodbijana odločba zainteresiranim strankam, ki so intervenirale v postopku pregleda, ni omogočila, da bi se seznanile z razlogi za ustavitev postopka, je po mnenju Sodišča prve stopnje treba zavrniti.

141 Res je, da je Komisija dejansko sprejela izpodbijano odločbo samo s sklicevanjem na pripravljeno gorčico.

142 Vendarle v kontekstu, v katerega je umeščena ta odločba, takšna okoliščina ni preprečila vsem tožečim strankam, da bi se seznanile z razlogi, zaradi katerih je Komisija odločila o ustavitvi postopka pregleda, ki so se mu pridružile zainteresirane stranke. Iz poročila o pregledu jasno izhaja, da je bilo tožečim strankam že pred sprejetjem izpodbijane odločbe sporočeno, da se ugotovitve iz tega poročila uporabljajo vsaj toliko za njihove proizvode kot za proizvode pritožnice. Pregled je pokazal, da na ameriškem trgu proizvodom zainteresiranih strank niso konkurirali enaki proizvodi iz Združenega kraljestva, ker se ti proizvodi tja niso izvažali, in da jim zato zatrjevana trgovinska ovira ni povzročila škodljivih učinkov na trgovino v smislu Uredbe št. 3286/94.

143 Nazadnje, čeprav bi Komisija iz spoštovanja do načela učinkovite uprave morala jasneje določiti položaj drugih organizacij razen pritožnice, ki so intervenirale v postopku pregleda, nesklicevanje na proizvode slednjih pri obrazložitvi izpodbijane odločbe, ob upoštevanju konteksta, v katerega se umešča ta odločba, vendarle ne ovira izvedbe pravnega nadzora Sodišča prve stopnje.

144 V zvezi z drugo trditvijo in zadnjimi tremi očitki, ki so bili obravnavani zgoraj v točki 137, je treba pojasniti, da tožeče stranke priznavajo, da je so bili v poročilu o pregledu analizirani in zavrnjeni vsi navedeni očitki. V zvezi z obrazložitvijo je Sodišče prve stopnje upoštevalo, da se Komisija pri obrazložitvi izpodbijane odločbe ni izrekla niti o vseh dejanskih in pravnih elementih, na katere se sklicujejo tožeče stranke, niti o vseh tehničnih odločitvah, ki jih je opravila Komisija, pri čemer cilj, ki ga zasleduje institucija, jasno izhaja iz izpodbijane odločbe. Molk izpodbijane odločbe o zadnjih treh očitkih, ki so jih navedle tožeče stranke, bi bilo mogoče v kontekstu tega primera razumeti kot potrditev stališča, ki je bilo izraženo v poročilu o pregledu, ki je bil sporočen tožečim strankam pred sprejetjem izpodbijane odločbe in na katerega se ta izrecno sklicuje. Še več, nesklicevanje na v obrazložitvi izpodbijane odločbe, na hipotetične preudarke, iz katerih izhajajo trije očitki tožečih strank, ne ovira nadzora nad zakonitostjo izpodbijane odločbe. Zato se ti trije očitki zavrnejo.

145 Očitek glede neobrazložitve izpodbijane odločbe, ker naj bi bil sistemski interes Skupnosti braniti enotnost skupne trgovinske politike, se prav tako zavrne. Iz poročila o pregledu, kot je bilo poudarjeno že zgoraj v okviru pregleda četrtega tožbenega razloga, namreč izhaja, čeprav bi bila enotnost skupne trgovinske politike upoštevana *a certes*, kot da predstavlja splošen in dolgoročen interes Skupnosti, se zaradi tega ukrepanje Skupnosti ne bi, kot v tem primeru, štelo, kot da je nujno, zlasti zaradi neobstoja enega izmed zakonitih pogojev za uporabo Uredbe št. 3286/94. Tožeče stranke bi v kontekstu te zadeve lahko vedele za razloge, zaradi katerih ni bilo mogoče predvideti ukrepanja Skupnosti v tem primeru in za obrazložitev izpodbijane odločbe, čeprav je bila ta kratka in jedrnata, s čimer je zadoščeno zahtevi po možnosti sodnega nadzora.

146 Pod temi pogoji se zavrneta drugi del tega tožbenega razloga in peti tožbeni razlog v celoti.

Šesti tožbeni razlog: očitno napačna presoja dejstev ter kršitev členov 2(4) in člena 11(1) Uredbe št. 3286/94

147 Ta tožbeni razlog ima dva dela. Prvi del se nanaša na očitno napačno presojo Komisije v zvezi z mogočim umikom proizvodov tožečih strank s seznama blaga, ki je predmet ameriške dodatne carinske dajatve. Drugi del se nanaša na očitno napačno presojo v zvezi s povračilom neupravičeno izplačane dodatne carinske dajatve.

Prvi del šestega tožbenega razloga: očitno napačna presoja Komisije v zvezi z mogočim umikom proizvodov tožečih strank s seznama blaga, ki je predmet ameriške dodatne carinske dajatve

— Navedbe strank

148 Tožeče stranke navajajo, da če bi Sodišče prve stopnje zavrnilo drug očitek, ki je bil naveden v okviru drugega dela petega tožbenega razloga, ki zadeva pomanjkljivo obrazložitev, bi bilo v vsakem primeru treba upoštevati, da je Komisija v poročilu o pregledu naredila očitno napako pri presoji dejstev ter kršila člena 2(4) in 11(1) Uredbe št. 3286/94.

149 Po mnenju tožečih strank je razvidno, da če bi bilo Združeno kraljestvo vključeno v seznam držav, za katere velja ukinitev ameriških tarifnih koncesij, bi bili lahko „majhni" proizvodi iz drugih držav članic, kot so proizvodi tožečih strank, izključeni iz uporabe ameriških ukrepov zaradi najvišje mejne vrednosti zneska ukinitve tarifnih koncesij, ki je določena z arbitražno odločbo STO. Primernost takšnega

pristopa je priznala že Komisija v objavi začetka postopka pregleda. Komisija bi tako morala bolje analizirati možnost, da bi se lahko s seznama, ki so ga sestavile ameriške oblasti, izključilo proizvode tožečih strank. Tožeče stranke ocenjujejo, da negotovost uspeha poravnave sporov ne bi smela ovirati ukrepanja Skupnosti, če bi za to imela možnost. To pa naj bi bilo v tem primeru podano.

150 Čeprav Komisija ocenjuje, da je na ta tožbeni razlog že odgovorila v pripombah glede zgoraj navedenih tožbenih razlogov, vendarle poudarja, da izpodbijana odločba v nobenem trenutku ni presegla omejitev izvrševanja pooblastila za odločanje po prostem preudarku, kot je priznano s sodno prakso, pri izbiri sredstev, ki so potrebna za izvajanje skupne trgovinske politike in pri pregledu zapletenih gospodarskih položajev.

151 V tem primeru Komisija meni, da ni napravila očitne napake pri presoji dejstev, kot so opisana v poročilu o pregledu, glede neobstoja škodljivih učinkov na trgovino in glede neobstoja interesa Skupnosti za nadaljevanje postopka. To velja zlasti za teoretična razmišljanja tožečih strank glede umika pripravljene gorčice s seznama ameriških ukrepov.

— Presoja Sodišča prve stopnje

152 Najprej je treba opozoriti, da je Komisija po ugotovitvi neobstoja vzročne zveze med trgovinsko oviro, ki jo je v pritožbi zatrjevala FICF, in škodljivimi učinki na trgovino v poročilu o pregledu preizkusila trditev iz pritožbe, da bi, če bi Komisija pred STO uspela, morala biti ukinitev tarifnih koncesij Združenih držav razširjena na Združeno kraljestvo, zaradi česar bi morale spremeniti seznam navedenih

proizvodov, ker bi sicer znesek ukinitve presegel znesek, ki ga je dovolil OPS (116,8 milijona USD). Po mnenju tožečih strank bi pripravljena gorčica in tudi drugi proizvodi, za katere se opravi postopek pregleda, lahko bili izločeni s seznama proizvodov, ki so ga ameriške oblasti predložile OPS.

153 Opozoriti je treba, da je Komisija v poročilu o pregledu (točka 2.5, str. 32) na to trditev odgovorila naslednje:

„Kljub temu izid zadeve, predložene STO, zdaleč ne bi bil gotov, zaradi pomanjkanja precedensov o spornih vprašanjih. Sestava seznama proizvodov, za katere se uporablja 100-odstotna dodatna carinska dajatev, spada v pristojnost ameriških organov. Ne obstaja zagotovilo (to bi se lahko štelo kot zelo neverjetno), da bi ameriške oblasti s seznama odstranile proizvode pritožnice. Poleg tega razširitev ukrepanja na sir roquefort, jetrno pašteto ali šalotko iz Združenega kraljestva ne bi imela učinka na *status quo*, zato ker se teh proizvodov v Združeno kraljestvo ne izvaža."

154 Sodišče prve stopnje meni, da pri analizi, ki je bila opravljena v tem poročilu o pregledu, zato da bi se odgovorilo na navedbo, na katero so se sklicevale pritožnica in zainteresirane stranke, ni bila podana očitna napaka pri presoji.

155 Najprej, kot je bilo navedeno v poročilu o pregledu in na kar se je Komisija sklicevala na obravnavi, ob predpostavki, da bi Skupnost uspešno vložila tožbo pred organi STO, spada mogoča sprememba seznama proizvodov, na katere se nanaša ukinitev tarifnih koncesij, ki so jo izvedle Združene države, v pristojnost ameriških organov. V zvezi s tem je treba opozoriti, da so arbitri v arbitražni odločbi z dne 12. julija 1999

(WT/DS26/ARB) v zgoraj navedeni točki 17, ki jo je potrdil OPS, jasno navedli, da na podlagi določb člena 22 memoranduma o soglasju niso imeli pooblastil za določitev dokončnega seznama proizvodov, za katere bi bilo mogoče ukiniti tarifne koncesije. Tožeče stranke niso niti navajale niti *a fortiori* dokazale, da bi Komisija lahko imela takšno pooblastilo.

156 V nadaljevanju Sodišče prve stopnje poudarja, da vključitev proizvodov iz Združenega kraljestva na ameriški seznam ne bi pomenila umika proizvodov tožečih strank z istega seznama. Prav tako si je namreč mogoče in razumljivo predstavljati, da je s seznama mogoče umakniti druge proizvode in podkategorije proizvodov tarifne nomenklature, ob spoštovanju najvišjega zneska v višini 116,8 milijona USD, ki ga je odobril OPS.

157 Nazadnje je treba ugotoviti, da tožeče stranke niso predložile dokazov, na podlagi katerih bi bilo mogoče sklepati o obstoju očitne napake pri presoji, ampak Komisiji samo očitajo, da ni predvidela možnosti umika njihovih proizvodov. Poleg tega, da ta navedba ne drži, ker je poročilo o pregledu odgovorilo na očitek, ki je bil naveden v pritožbi FICF, in ga zavrnilo, analiza, ki je bila narejena v poročilu o pregledu, pa v vsakem primeru ne bi predstavljala očitno napačne presoje s strani Komisije, ob upoštevanju hipotetične narave položaja, ki so ga predstavile tožeče stranke.

158 Zato se prvi del tega tožbenega razloga zavrne.

Drugi del šestega tožbenega razloga: očitno napačna presoja glede povračila neupravičeno plačane dodatne carinske dajatve

— Navedbe strank

159 Glede možnosti vložitve predloga za povrnitev carin, ki so jih prejele ameriške oblasti do trenutka, ko bi STO mogoče obsodila Združene države, so tožeče stranke

najprej izrazile začudenje nad tem, da je Komisija z zavrnitvijo te trditve, ki je bila navedena v pritožbi, ker naj ameriška zakonodaja ne bi priznavala neposrednega učinka sporazumom STO in bi izključevala pritožbe posameznikov, ki temeljijo na teh sporazumih, zavzela stališče na podlagi razlage tuje zakonodaje, s čimer je prekoračila svoja pooblastila. V nadaljevanju tožeče stranke ocenjujejo, da ameriška zakonodaja posameznikom ne preprečuje vložitve upravnih predlogov za prejem povračil neupravičeno prejetih carin. Tožeče stranke pri tem navajajo poročilo posebne skupine z dne 15. julija 2002 v zvezi s členom 129(C)(1) ameriškega zakona o sporazumih urugvajskega kroga (Uruguay Round Agreements Act), ki je potrdil, da lahko ameriške oblasti upoštevajo priporočila organov STO. Zato tožeče stranke menijo, da bi bilo v nasprotju s tem, kar je Komisija ugotovila v poročilu o pregledu, mogoče povračilo carin, ki so jih prejele ameriške oblasti.

160 Komisija v bistvu napotuje na svoje stališče v zvezi s prvim delom tega tožbenega razloga.

— Presoja Sodišča prve stopnje

161 Treba je navesti, da se ta del tožbenega razloga opira na predpostavko, da bi po odločitvi organov STO, s katero bi se ugodilo Skupnosti, Združene države razširile ukinitev tarifnih koncesij na vse države članice, kar bi povzročilo umik proizvodov tožečih strank z ameriškega seznama, ta umik pa bi povzročil, da bi lahko tožeče stranke predlagale povračilo dodatne carinske dajatve, ki so jo plačale ameriškim oblastem.

162 Kolikor je ta hipoteza pogojena s tisto, ki jo je Sodišče prve stopnje zavrnilo v prvem delu tega tožbenega razloga, je brez vsake podlage.

163 Še več, čeprav Komisiji ni bilo treba odločati o vprašanju razlage ameriške zakonodaje in ameriške prakse, je treba navesti, da je poročilo o pregledu zavrnilo domnevo pritožnice in zainteresiranih strank tudi zato, ker naj bi urejanje sporov STO temeljilo na načelu usklajevanja *ex nunc* s pravili GATT iz leta 1994, kot izhaja iz člena 19(1) memoranduma o soglasju. Te presoje tožeče stranke niso prerekale, zato je treba, ob predpostavki, da je treba ugotoviti napako pri presoji glede možnosti zahtevati povračilo neupravičeno prejetih carin, ugotoviti, da ta napaka v vsakem primeru ne bi ogrozila zakonitosti izpodbijane odločbe. Po eni strani namreč ta napaka ne bi prizadela neobstoja vzročne zveze med zatrjevano trgovinsko oviro in škodljivimi učinki na trgovino, ki je bila ugotovljena v izpodbijani odločbi, po drugi strani pa ne bi ogrozila presoje morebitnega interesa Skupnosti za ukrepanje v okviru STO, ker takšen ukrep ne bi imel namena in ne bi mogel imeti za posledico retroaktivnega vračila carin, ki so jih organom tretje države izplačala podjetja Skupnosti, za katerih proizvode velja ukrep ukinitve tarifnih koncesij te države.

164 Zato se zavrneta drugi del šestega tožbenega razloga in ta tožbeni razlog v celoti.

Sedmi tožbeni razlog: kršitev pravic obrambe

Navedbe strank

165 V okviru tega tožbenega razloga tožeče stranke Komisiji očitajo, da jim pred sprejetjem izpodbijane odločbe ni omogočila uveljavljati njihovih stališč glede dejanskih in pravnih elementov, ki jih vsebuje poročilo o pregledu.

166 V tem primeru tožeče stranke navajajo, da jim je Komisija posredovala poročilo o pregledu, pri čemer je navedla, da bo v kratkem sprejeta izpodbijana odločba. Po mnenju tožečih strank, bi na podlagi tega lahko sklepale, da je bila izpodbijana odločba v času posredovanega poročila o pregledu že določena in da jim tako Komisija ni omogočila, da bi lahko uveljavljale svoje stališče o elementih, ki jih vsebuje navedeno poročilo. To stališče naj bi Komisija potrdila v dopisu z dne 4. junija 2002, ki ga je naslovila na svet tožečih strank. Čeprav tožeče stranke priznavajo, da je bila pritožnica obveščena o ustavitvi postopka pregleda in da nobena od določb Uredbe št. 3286/94 ne določa posredovanja informacij drugim zainteresiranim strankam po končanem postopku pregleda, vendarle menijo, da bi Komisija – na podlagi temeljnega načela spoštovanja pravic obrambe, kot je bilo še posebej priznano v okviru protidampinškega spora – morala dovoliti odgovoriti na navedbe iz poročila o pregledu. Dejstvo, da so tožeče stranke ohranjale „kontakte" s službami Komisije, v tem primeru ne vpliva na zaključek, kot zatrjujejo tožeče stranke, da se v nobenem trenutku pred sprejetjem poročila o pregledu niso imele možnosti zanesljivo seznaniti z dejansko in s pravno podlago stališča Komisije.

167 Komisija ugovarja, da vsi argumenti niso bistveni. Po njenem mnenju so bile v tem primeru obveznosti, ki izhajajo iz člena 8 Uredbe št. 3286/94, popolnoma spoštovane. Tožeče stranke naj bi imele možnost podati pripombe med postopkom pregleda, pri čemer dejstvo, da se, kot navajajo tožeče stranke, niso mogle poslužiti „pravice do odgovora" pred sprejetjem izpodbijane odločbe, izhaja iz uporabe določb člena 8 Uredbe št. 3286/94.

168 S sklicevanjem na sodno prakso, ki je bila razvita v okviru protidampinga, Komisija navaja, da je pomembno, da lahko zadevna podjetja podajo stališča o resničnosti in upoštevnosti dejstev in zatrjevanih okoliščin ter glede predloženih dokazov. Komisija s prestavitvijo te sodne prakse na ta primer ocenjuje, da je spoštovala pravice obrambe tožečih strank. Še več, v nasprotju s tem, kar trdijo tožeče stranke,

naj bi pritožnica imela dovolj časa za to, da bi sporočila pripombe med 23. aprilom 2002, tj. dnevom, ko ji je bilo posredovano poročilo o pregledu, in dnevom sprejetja izpodbijane odločbe, tj. 9. julijem 2002.

169 Poleg tega Komisija navaja, da se tožeče stranke niso sklicevale na nezakonitost člena 8 Uredbe št. 3286/94 zaradi kršitve temeljnega načela pravic obrambe.

Presoja Sodišča prve stopnje

170 Najprej je treba opozoriti, da je načelo spoštovanja pravic obrambe temeljno načelo prava Skupnosti (glej zlasti sodbi Sodišča z dne 17. oktobra 1989 v zadevi Dow Benelux proti Komisiji, 85/87, Recueil, str. 3137, točka 25, in z dne 27. junija 1991 v zadevi Al-Jubail Fertilizer proti Svetu, Recueil, str. II-2461, točka 81).

171 Še več, splošna zgradba Uredbe št. 3286/94 predvideva, da sta postopek pregleda in mogoče ukrepanje v interesu Skupnosti, ki bi bilo sprejeto v ta namen, usmerjena samo zoper tretjo državo, ki je sprejela ali ohranjala trgovinsko oviro. Podjetje, pritožnik na podlagi Uredbe št. 3286/94, bi se torej lahko sklicevalo na spoštovanje pravic obrambe samo pod pogoji, določenimi s to uredbo, razen če so ti pogoji v nasprotju s splošnim načelom, ki ga želijo podrobneje določiti.

172 V zvezi s tem je treba navesti, da člen 8(4)(a) Uredbe št. 3286(94 določa, da „[p]ritožniki, zadevni izvozniki in uvozniki, pa tudi predstavniki zadevne države ali zadevnih držav lahko pregledajo vse informacije, ki so bile Komisiji dane na voljo, razen internih dokumentov, namenjenih uporabi Komisije in uprav, pod pogojem, da so te informacije pomembne za zaščito njihovih interesov in niso zaupne v smislu člena 9 ter jih Komisija uporablja v svojem postopku pregleda", in da „[z]adevne osebe naslovijo na Komisijo utemeljeno zahtevo v pisni obliki, v kateri so navedene zahtevane informacije". Še več, isti odstavek (b) navaja, da „[p]ritožniki, zadevni izvozniki in uvozniki ter predstavniki zadevne države ali zadevnih držav lahko zaprosijo, da so obveščeni o bistvenih dejstvih in preudarkih, ki izhajajo iz postopka pregleda". Člen 8(8) Uredbe št. 3286/94 od Komisije zahteva, da ta ob koncu pregleda predloži poročilo odboru, določenemu v členu 7 uredbe.

173 Iz teh določb izhaja, da Uredba št. 3286/94 pritožnikom, zadevnim izvoznikom in uvoznikom ter predstavnikom zadevne države ali zadevnih držav priznava pravico do informacije pod pogoji, ki so določeni v njenem členu 8(4)(a) in (b), ki se mora zlasti uskladiti z obveznostjo institucij Skupnosti spoštovanja poslovnih skrivnosti. Prav te osebe lahko zaprosijo, da bi bile obveščene o bistvenih dejstvih in preudarkih, ki izhajajo iz postopka pregleda.

174 V tem primeru ni sporno, da je bila nezaupna različica poročila o pregledu posredovana tožečim strankam, potem ko je odbor podal svoje mnenje in pred sprejetjem izpodbijane odločbe. Tožeče stranke bi lahko takrat uveljavljale svoja stališča. Vendar tožeče stranke menijo, da je bilo stališče Komisije, ker jih je obvestila o tem, da bo izpodbijana odločba v kratkem sprejeta, določeno že v trenutku, ko je bilo poslano navedeno poročilo. Zato so sklepale, da njihove morebitne pripombe ne

bi vplivale na stališče institucije. Iz tega sledi, da tožeče stranke v bistvu zatrjujejo, da bi jim Komisija morala poslati osnutek poročila o pregledu zato, da bi svoje pripombe lahko podale pred predložitvijo Svetovalnemu odboru, ali da bi jih morala vsaj po uradni dolžnosti obvestiti o bistvenih dejstvih in preudarkih, ki izhajajo iz postopka pregleda.

175 Vendar Sodišče prve stopnje ugotavlja, da nobena določba Uredbe št. 3286/94 Komisiji ne nalaga dolžnosti, da osebam, določenim v členu 8(4) te Uredbe, posreduje osnutek poročila o pregledu pred njegovo predložitvijo Svetovalnemu odboru, zato da bi lahko te osebe instituciji posredovale svoje morebitne pripombe, niti po uradni dolžnosti obveščati te osebe o bistvenih dejstvih in preudarkih, ki izhajajo iz postopka pregleda.

176 Nasprotno, treba je opozoriti, da člen 8(4)(a) in (b) Uredbe št. 3286/94 osebam iz te določbe nalaga dolžnost, da Komisiji predložijo zahtevo za informacije. V zvezi z informacijami, ki so bile uporabljene v postopku [določene v (a)], je to zahtevo v pisni obliki treba nasloviti na Komisijo in jo utemeljiti z navedbo zahtevanih informacij. Če se zahteva nanaša na bistvena dejstva in preudarke, ki izhajajo iz postopka pregleda [določene v (b)], Uredba ne zahteva posebne oblike in nobenih posebnih pogojev, ki bi jih morala ta zahteva izpolnjevati.

177 V tem primeru tožeče stranke niso zatrjevale, da so na Komisijo pred sprejetjem poročila o pregledu naslovile zahtevo za informacije v smislu člena 8(4) Uredbe št. 3286/94. Kot je Komisija pravilno navedla, se tožeče stranke niso sklicevale na nezakonitost določb člena 8(4) Uredbe št. 3286/94.

178 Navesti je treba tudi, da so tožeče stranke v spisih priznale, da so bile obveščene o poteku in o usmerjanju postopka pregleda, da so lahko ustno podale mnenja ob koncu tega in da so bile pred sprejetjem poročila o pregledu obveščene, da je Komisija menila, da v tem primeru ne obstajajo škodljivi učinki na trgovino v smislu člena 3286/94. Zato je treba ugotoviti, da so tožeče stranke imele možnost navajanja stališč glede poteka in glede usmerjanja postopka pregleda ali vsaj glede enega od njegovih temeljnih elementov in zaščite svojih interesov. V okviru tožbe so tožeče stranke zatrjevale, da so bile informacije preveč splošne, da bi se lahko zagotovilo spoštovanje njihovih procesnih pravic. Kljub temu iz spisa ne izhaja, da bi bile tožeče stranke pred koncem postopka pregleda od Komisije zahtevale, naj glede na okoliščine primera navede te informacije pisno, zlasti v zvezi z bistvenimi dejstvi in preudarki, skupaj s pravnimi, ki izhajajo iz postopka pregleda v skladu s členom 8(4) Uredbe št. 3286/94. Pri tem je bila Komisija dolžna na to zahtevo za informacije odgovoriti s skrbnostjo, tožečim strankam pa je bilo omogočeno uveljavljanje njihovih stališč glede elementov, ki jih vsebuje poročilo Komisije. Ker tožeče stranke niso zatrjevale, da so vložile takšno zahtevo, Komisiji v tem postopku ne morejo očitati, da jim ni dovolila predstaviti pripomb glede dejanskih in pravnih elementov iz postopka pregleda. Dejstvo, da je pravica biti obveščen o bistvenih dejstvih in preudarkih iz postopka pregleda pogojena s tem – in samo s tem pogojem –, da tožeče stranke pri Komisiji vložijo zahtevo, ne krši zaščite njihovih interesov, zlasti ker te zahteve ni treba podati v kakršni koli posebni obliki.

179 Iz poročila o pregledu izhaja, da je Komisija pregledala in odgovorila na različne navedbe, ki so bile predstavljene v pritožbi. Pregledala ni samo položaja pripravljene gorčice, ampak tudi položaj drugih proizvodov, ki naj bi bili prav tako prizadeti z ameriškimi ukrepi zaradi udeleženosti zainteresiranih organizacij pri postopku

pregleda, ki so, kot izhaja iz poročila o pregledu in česar tožeče stranke niso prerekale, sodelovale pri tem postopku.

180 Zaradi vseh teh razlogov se sedmi tožbeni razlog zavrne.

Osmi tožbeni razlog: kršitev člena 8(8) Uredbe št. 3286/94 in neizpolnitev dolžne skrbnosti Komisije

181 Ta tožbeni razlog ima dva dela. Prvi del se nanaša na kršitev roka, določenega s členom 8(8) Uredbe št. 3286/94. Drugi del zadeva neizpolnitve dolžne skrbnosti Komisije glede časa, ki je potekel med koncem postopka posvetovanja z odborom, določenim v členu 7 Uredbe št. 3286/94, in sprejetjem izpodbijane odločbe.

Prvi del osmega tožbenega razloga: kršitev roka, ki je določen v členu 8(8) Uredbe št. 3286/94

— Navedbe strank

182 Tožeče stranke navajajo, da bi Komisija na podlagi člena 8(8) Uredbe št. 3286/94 morala posredovati svoje poročilo o pregledu odboru, ki je določen v členu 7 iste uredbe praviloma v petih mesecih po objavi začetka postopka, razen če bi Komisija

zaradi zapletenosti pregleda podaljšala rok na sedem mesecev. Po mnenju tožečih strank od roka sedmih mesecev ni mogoče odstopati, z njim pa se podjetjem pritožnikom zagotavlja hiter odgovor glede izida spisa, ki je bil predložen Komisiji. Glede na to, da je Komisija v tem primeru dejansko menila, da se zaradi zapletenosti pregleda rok podaljša na sedem mesecev in da je odbor prejel poročilo o pregledu šele 27. marca 2002, kar je sedem mesecev in sedemindvajset dni po objavi začetka postopka, tožeče stranke menijo, da je Komisija kršila člen 8(8) Uredbe št. 3286/94.

183 Komisija je menila, da rok za zaključek postopka ni nerazumen, glede na zapletenost področja, na katerem je bila sprejeta izpodbijana odločba, in ob upoštevanju njene skrbi, da bi se pregledale vse navedbe različnih intervenientov pred ustavitvijo postopka. Komisija tudi poudarja, da je sporni postopek vodila v duhu lojalnega sodelovanja, s tem da je obveščala vse zadevne stranke.

— Presoja Sodišča prve stopnje

184 Najprej je treba opozoriti, da člen 8(8) Uredbe št. 3286/94 določa:

„Komisija ob koncu svojega pregleda poroča odboru. Poročilo je treba praviloma predložiti v petih mesecih po objavi začetka postopka, razen če Komisija zaradi zapletenosti pregleda podaljša rok na sedem mesecev."

185 V tem primeru tožeče stranke ne prerekajo, da je bil pregled, ki ga je opravila Komisija, zapleten in da bi ga bilo treba podaljšati na sedem mesecev. Prav tako ni sporno, da je bilo poročilo o pregledu poslano odboru, določenemu v členu 7 Uredbe št. 3286/94, sedem mesecev in sedemindvajset dni po objavi začetka postopka pregleda. Rok sedmih mesecev, določen s členom 8(8) Uredbe št. 3286/94, je bil torej prekoračen.

186 Vsekakor je treba preveriti, ali bi lahko ta prekoračitev roka, določena s členom 8(8) Uredbe št. 3286/94, povzročila ničnost izpodbijane odločbe.

187 Najprej je treba pojasniti, da ima prekoračitev roka prekluzivne narave za posledico ničnost aktov, ki so bili sprejeti zunaj tega roka, medtem ko prekoračitev roka čisto instrukcijske narave načeloma ne bi mogla povzročiti ničnosti akta, sprejetega zunaj tega roka (glej v tem smislu in po analogiji sodbo Sodišča prve stopnje z dne 2. maja 1995, v zadevi NTN Corporation in Koyo Seiko proti Svetu, T-163/94 in T-165/94, Recueil, str. II-1381, točka 119, in navedeno sodno prakso).

188 Glede na naravo roka, določenega v členu 8(8) Uredbe št. 3286/94, se ugotovi, da uporaba pogojnika in prislova „normalno“ v drugem izrazu te določbe dovoljuje, da se rok petih mesecev, ki je določen za predložitev poročila o pregledu, upošteva kot instrukcijski rok (glej po analogiji zgoraj navedeno sodbo NTN Corporation in Koyo Seiko proti Svetu, točka 119).

189 Sodišče prve stopnje meni, da čeprav je Komisija ocenila, da je zapletenost pregleda zahtevala podaljšanje obdobja za predložitev poročila o pregledu na sedem mesecev, to ne vpliva na naravo roka. Treba je namreč navesti, da se sklicevanje na obdobje sedmih mesecev v členu 8(8) Uredbe št. 3286/94 nanaša samo na primer „zapletenega" pregleda, pri katerem gre za podaljšanje začetnega roka petih mesecev, določenega pri „preprostem ali normalnem" pregledu. Konec drugega izraza člena 8(8) Uredbe št. 3286/94 namreč določa, da gre za „podaljšan rok na sedem mesecev". To besedilo je enako drugim jezikovnim različicam Uredbe št. 3286/94. Iz tega sledi, če je rok za posredovanje poročila o pregledu samo instrukcijske narave pri pregledu, ki je opredeljen kot „preprost in normalen", se to stališče ne bi smelo razlikovati od „zapletenega" pregleda, ker gre preprosto za podaljšanje začetnega roka.

190 Sodišče prve stopnje ocenjuje, da Komisija ne bi smela preložiti predložitve poročila o pregledu po razumnem roku (glej po analogiji zgoraj navedeno sodbo v zadevi NTN Corporation in Koyo Seiko proti Svetu), ker bi ta okoliščina lahko prispevala k zakasnitvi sprejetja odločbe o ustavitvi postopka pregleda.

191 Vsekakor, zato ker gre v tem primeru za sedemindvajsetdnevno prekoračitev instrukcijskega roka sedmih mesecev, določenega s členom 8(8) Uredbe št. 3286/94, to ne predstavlja nespoštovanja razumnega roka.

192 Zato se prvi del osmega tožbenega razloga zavrne.

Drugi del osmega tožbenega razloga: neizpolnitev dolžne skrbnosti Komisije v zvezi z obdobjem, ki je poteklo med koncem postopka posvetovanja odbora, določenega v členu 7 Uredbe št. 3286/94, in sprejetjem izpodbijane odločbe.

— Navedbe strank

193 Tožeče stranke navajajo, da Komisija ni izpolnila dolžne skrbnosti, ki ji nalaga sprejetje izpodbijane odločbe tako hitro, kolikor je mogoče, po posvetovanju odbora, določenega v členu 7 Uredbe št. 3286/94, česar ta ni storila. Po navedbah tožečih strank naj bi bila izpodbijana odločba sprejeta tri mesece po končanem postopku posvetovanja. Ob upoštevanju pomembnosti postopka, določenega z Uredbo št. 3286/94, za zadevna podjetja in že tako zelo dolgega obdobja, ki je preteklo med obvestilom o začetku postopka pregleda in predložitvijo poročila o pregledu odboru, tožeče stranke menijo, da Komisija ni izpolnila dolžne skrbnosti.

194 Komisija ugovarja, da je ravnala z vso mogočo skrbnostjo v zadevi s pomembnimi posledicami.

– Presoja Sodišča prve stopnje

195 Treba je opomniti, da ima Svetovalni odbor v skladu s členom 7(4) Uredbe št. 3286/94 možnost, da v osmih delovnih dneh odgovori na poročilo o pregledu, ki ga je predložila Komisija v skladu s členom 8(8) navedene uredbe.

196 V skladu s členom 11(1) Uredbe št. 3286/94 mora biti odločba Komisije, s katero se zaključi postopek, sprejeta v skladu s postopkom, določenim v členu 14 te uredbe. Drugi odstavek tega člena določa: „[P]redstavnik Komisije predloži odboru osnutek odločitve, ki naj se sprejme," in „odbor razpravlja o zadevi v roku, ki ga določi predsednik glede na nujnost zadeve." Člen 14(3) Uredbe št 3286/94 določa: „Komisija sprejme odločitev, ki jo sporoči državam članicam in ki se začne uporabljati po izteku 10 dni, če nobena država članica v tem roku zadeve ne posreduje Svetu."

197 Iz tega sledi, da Uredba št. 3286/94 ne določa niti roka, v katerem mora Komisija predložiti osnutek odločbe Svetovalnemu odboru po posvetovalnem postopku glede poročila o pregledu, niti obdobja med trenutkom, ko je Svetovalni razpravljal o osnutku odločitve, in trenutkom, ko je Komisija sprejela odločitev. Posledično Uredba ne določa roka, v katerem mora biti po posvetovanju odbora, omenjenega v členu 7 Uredbe št. 3286/94, sprejeta odločba o končanju postopka pregleda, kakršna je v tem primeru izpodbijana odločba.

198 Sodišče prve stopnje meni, da bi se lahko molk Uredbe št. 3286/94 pri tem vprašanju razlagal kot volja zakonodajalca Skupnosti, da Komisiji pusti določeno polje proste presoje v zvezi z datumom, v katerem je treba sprejeti odločbo o zaključku postopka pregleda, ob upoštevanju vseh okoliščin posameznega primera, zlasti mogočih ukrepov Komisije, ki jih ta namerava izvesti zoper organe zadevnih tretjih držav pred zaključkom postopka pregleda.

199 Vendar pa priznanje takšnega polja proste presoje ne pomeni, da sme Komisija odlašati s sprejetjem odločitve na podlagi člena 11(1) Uredbe št. 3286/94 čez razumni rok, o katerem se odloči na podlagi posebnih okoliščin vsakega

posameznega primera. Takšna omejitev je namenjena temu, na kar so se sklicevale tožeče stranke, da se zagotovi spoštovanje dolžne skrbnosti in načela učinkovite uprave, ki zavezujeta Komisijo.

200 V tem primeru je treba opozoriti, da je med koncem posvetovalnega postopka odbora 15. aprila 2002 in sprejetjem izpodbijane odločbe 9. julija 2002 preteklo dva meseca in štiriindvajset dni. Takšno obdobje ni nerazumno, zlasti ob upoštevanju, da je v tem primeru dolžnost Komisije, da izvede notranje posvetovanje svojih različnih služb glede osnutka odločitve, posvetovanje držav članic glede odločitve, predpisane s členom 14 Uredbe št. 3286/94, tako kot spoštovanje dovolj dolgega obdobja, s katerim je omogočen prevod odločitve v vse uradne jezike Skupnosti.

201 Iz tega sledi, da je treba zavrniti drugi del tega tožbenega razloga in osmi tožbeni razlog v celoti.

202 V teh okoliščinah je treba tožbo v celoti zavrniti.

Stroški

203 Na podlagi člena 87(2) Poslovnika se neuspeli stranki naloži plačilo stroškov, če so bili priglašeni. Tožeče stranke niso uspele, zato se jim v skladu s predlogi Komisije naloži plačilo stroškov.

Iz teh razlogov je

SODIŠČE PRVE STOPNJE (prvi razširjeni senat)

razsodilo:

1. Tožba se zavrne.

2. Tožečim strankam se naloži plačilo stroškov.

Vesterdorf Mengozzi Martins Ribeiro

F. Dehousse I. Labucka

Razglašeno na javni obravnavi v Luxembourgu, 14. decembra 2004.

Sodni tajnik

H. Jung

Predsednik

B. Vesterdorf

Kazalo

Pravni okvir ... II - 4335

Dejansko stanje ... II - 4342

Postopek in predlogi strank ... II - 4347

Dopustnost ... II - 4349

Utemeljenost ... II - 4350

Prvi tožbeni razlog: kršitev člena 2(1) Uredbe št. 3286/94 ... II - 4350

Navedbe strank ... II - 4350

Presoja Sodišča prve stopnje ... II - 4352

Drugi tožbeni razlog: kršitev člena 2(4) Uredbe št. 3286/94 ... II - 4356

Navedbe strank ... II - 4356

Presoja Sodišča prve stopnje ... II - 4358

Tretji tožbeni razlog: kršitev člena 10(5) Uredbe št. 3286/94 ... II - 4361

Navedbe strank ... II - 4361

Presoja Sodišča prve stopnje ... II - 4362

Četrti tožbeni razlog: kršitev člena 11(1) Uredbe št. 3286/94 ... II - 4364

Navedbe strank ... II - 4364

Presoja Sodišča prve stopnje ... II - 4366

— Predhodne ugotovitve ... II - 4366

— Presoja interesa Skupnosti v fazi obvestila o začetku postopka pregleda II - 4368

— Enačenje ali zmanjšanje interesa Skupnosti na individualni interes pritožnice in neupoštevanje interesov drugih zainteresiranih strank ... II - 4369

Peti tožbeni razlog: neobrazložitev izpodbijane odločbe ..... II - 4376

Prvi del petega tožbenega razloga: neobrazložitev v zvezi z analizo trgovinske ovire ..... II - 4376

— Navedbe strank ..... II - 4376

— Presoja Sodišča prve stopnje ..... II - 4377

Drugi del petega tožbenega razloga: neobrazložitev v zvezi z interesom Skupnosti za ukrepanje ..... II - 4379

— Navedbe strank ..... II - 4379

— Presoja Sodišča prve stopnje ..... II - 4380

Šesti tožbeni razlog: očitno napačna presoja dejstev ter kršitev členov 2(4) in člena 11(1) Uredbe št. 3286/94 ..... II - 4383

Prvi del šestega tožbenega razloga: očitno napačna presoja Komisije v zvezi z mogočim umikom proizvodov tožečih strank s seznama blaga, ki je predmet ameriške dodatne carinske dajatve ..... II - 4383

— Navedbe strank ..... II - 4383

— Presoja Sodišča prve stopnje ..... II - 4384

Drugi del šestega tožbenega razloga: očitno napačna presoja glede povračila neupravičeno plačane dodatne carinske dajatve ..... II - 4386

— Navedbe strank ..... II - 4386

— Presoja Sodišča prve stopnje ..... II - 4387

Sedmi tožbeni razlog: kršitev pravic obrambe ..... II - 4388

Navedbe strank ..... II - 4388

Presoja Sodišča prve stopnje ..... II - 4390

Osmi tožbeni razlog: kršitev člena 8(8) Uredbe št. 3286/94 in neizpolnitev dolžne skrbnosti Komisije ..... II - 4394

Prvi del osmega tožbenega razloga: kršitev roka, ki je določen v členu 8(8) Uredbe št. 3286/94 ..... II - 4394

— Navedbe strank ..... II - 4394

— Presoja Sodišča prve stopnje ..... II - 4395

Drugi del osmega tožbenega razloga: neizpolnitev dolžne skrbnosti Komisije v zvezi z obdobjem, ki je poteklo med koncem postopka posvetovanja odbora, določenega v členu 7 Uredbe št. 3286/94, in sprejetjem izpodbijane odločbe. . II - 4398

— Navedbe strank ..... II - 4398

— Presoja Sodišča prve stopnje ..... II - 4398

Stroški ..... II - 4400